HORSENS ROKLUB

1890 - 2015

125 – ÅRS JUBILÆUMSSKRIFT

Indholdsfortegnelse

FORMANDENS KLUMME 3
HISTORIEN OM HORSENS DAME ROKLUB 4
HORSENS ROKLUB 125 ÅR, 1890 - 2015 7
ROJOURNAL FRA 1918 18
LANGTUR: Sechers bekendelser 27
FRA RO-PROTOKOL TIL ELEKTRONISK ROKORT 34
KIRKEBÅDEN / DRAUPNER 36
HORSENS ROKLUBS VENNER – RONING PÅ ET ÅNDELIGT PLAN 38
STORM, STRØM, SILENDE REGN OG FLOTTE BJERGE 39
URO: Drenge, I kan bare komme an 42
ERGOMETERRONING 45
MOTIONSTURNERINGEN 47
HORSENS ROKLUBS MANGE POKALER OG MEDALJER 48
BÅDE 53
KILOMETERPOKAL 56
FORMÆND 59
ÆRESMEDLEMMER 60

Kolofon:
Jubilæumsskriftet er udgivet i anledning af
Horsens Roklubs 125 - års jubilæum den 16.6.2015.

Redaktion:
Pernille Skytte Bygballe
Torben Dalhoff Mikkelsen
Claus Walther Thomsen
Ria Hessler

Tak til bidragydere og alle der har hjulpet med
idéer, billeder og gode råd!
Tak til Idrætsarkivet for lån af gamle billeder!

Fotos på for- og bagsiden, nye billeder af
klubhusene og pokalerne: Frank Miller.

Trykt hos DGI klubservice.

Horsens, 1.6.2015

FORMANDENS KLUMME

Det er nu 5 år siden, jeg sad som Kanin og baksede med årerne og lavede ugler og roede i utakt. Jeg tænker på det, hvert forår når der er et nyt ”kuld” der bakser rundt. I år har jeg også haft en del tanker om, hvad er det så, der får en til at fortsætte? Jeg er kommet frem til, at det er et mix af flere ting. Dels er det enormt afstressende, at komme ud og få vind i håret, enten det blæser, er koldt eller det er en dejlig solskinsdag. Motionen i den friske luft gør godt, specielt i den fine natur vi omgiver os med. Skoven der skifter hen over året, med sart lysegrøn tidlig i foråret, til de brune og orange farver i efteråret. Livet i fjorden og i luften, når vi ser nysgerrige sæler, marsvin der laver opvisning og ørnen, der svæver elegant hen over Vorsø og ud over fjorden. En anden væsentlig del, der betyder rigtig meget for mig, er klublivet, for jeg synes Roklubben er en klub med alt det der hører med. Vi har sporten tilfælles, men vi har også klublivet med samværet, hyggen, de fælles forpligtigelser til at holde vores både flydende og vores huse i god stand, med de reparationer og rengøring der følger med. Der er i dagens Danmark mange individualister, vi løber og går i fitness fordi vi gerne vil være veltrænede, men vi har så travlt, at der ikke er plads til at gøre det sammen med nogen. Det er der ikke meget fællesskab i. Fællesskabet og samhørigheden oplevede jeg rigtig tydeligt, da jeg for et par dage siden sad sammen med 4 medlemmer og talte med en journalist fra Horsens Folkeblad, der ville lave en artikel om Roklubben i forbindelse med jubilæet. Der sad vi 5 ivrige roere, og talte i munden på hinanden for at fortælle andre om vores klub. Den ene var faktisk på arbejde, den anden afspadserede for at være med, og havde endda medbragt materiale til journalisten, som han mente, hun kunne gøre brug af. Dagen var valgt, så jeg selv kunne holde fri, og vores pensionister sprang middagssøvnen over for at kunne være til stede. Jo, den entusiasme, den gør noget ved mit hjerte og min lyst til at være medspiller i klubben.

Horsens Roklub, forstås alle medlemmer i Horsens Roklub, hjertelig tillykke med Jubilæet!
Jeg håber vi alle må få en god Jubilæumsfest.

De bedste ro-hilsener ønskes til alle

Grethe Jørgensen

HISTORIEN OM HORSENS DAME ROKLUB

Dameroning i Horsens startede allerede i 1892, da 12 damer mødte op i den kun 2 år gamle Horsens Roklub, iført lange nederdele, sorte strømper, bluseliv og hat. Det vakte stor undren blandt mændene, da kun få kvinder i 1890'erne dyrkede sport. De mente som de fleste mænd dengang, at kvinderne havde nok i at passe børn, og de huslige pligter, men ud at ro kom de. Man anskaffede en speciel damebåd, som de kunne ro i, men det blev desværre ikke den store succes, for i løbet af få år var der ikke flere kvindelige medlemmer tilbage i HR.

Først i 1923, da Horsens Dame Roklub blev stiftet, af bogholderske frk. Edith Mikkelsen ("Mikkeline"), kunne damer i Horsens og omegn komme ud at ro. "Mikkeline" var i de første to år formand (kvinde). Derefter flyttede hun til Fredericia og stiftede Fredericia Dame Roklub, som stadig eksisterer, som en af de få overlevende dameroklubber.

Horsens Dame Roklub havde fra starten 26 medlemmer. Klubhus fik man ved hjælp fra havnens side i form af et skur ved et bådbyggeri, tæt på fiskerihavnen. Horsens Roklub ydede fra starten "lillesøster" hjælp i form af instruktører, styrmænd, og robåde. I løbet af 30'erne øgedes interessen for dameroning betydelig, og i 1935 flyttede man fra fiskerihavnen, og byggede nyt klubhus på Langelinie, mellem HR og sejlklubbens bygning.

Horsens Dameroklub ca. 1938

Dame- og herreroklubberne havde hele vejen igennem et godt kammeratskab, og samarbejde. Man mødtes tit til kaffe og hyggeligt samvær og ved større arrangementer.
”Friendly Match” mellem Horsens og Vejle var dengang en årlig tilbagevendende begivenhed, som de to klubber var fælles om. Det var de også om mange af ro-turene, som f.eks. til Juelsminde, hvor man overnattede på bagerens loft.
Under den tyske besættelse 1940-45, blomstrede klublivet, medlemstallet steg, og medlemmerne opholdt sig meget i klubben. Dog var der ind imellem problemer, f.eks. luftalarmer og undtagelsestilstand, og det gav sig udslag i ro-forbud fra tyskernes side, hvilket resulterede i at nogle medlemmer ville have nedslag i kontingentet, når de nu ikke kunne ro så meget.
Efter 2. verdenskrig kom der endnu mere gang i dameroningen, og da materiellet derfor ikke slog til, måtte man lukke for yderligere medlemstilgang. I 1948 kunne klubben fejre 25 års jubilæum, hvilket blev fejret, med en reception i forsamlingsbygningen ”Hejmdal” i Rædersgade. I den anledning blev klubbens stifter frk. Edith Mikkelsen udnævnt til æresmedlem, og der blev modtaget et lykønsknings-telegram fra kongeparret.

Horsens Dameroklub ca. 1955 - 60

I 1951 blev støtteforeningen Horsens Dameroklubs Venner stiftet, og senere ved sammenlægningen med herrerne støttede HDV også den nu fælles Horsens Roklub. Foreningen, som i dag ikke eksisterer, afholdt b.la. virksomhedsbesøg, foredrag m.m.
I 1962, begyndte man at tale om en sammenlægning af de to Horsens-roklubber, men Horsens Dameroklubs Venner, var imod en sammenlægning, men stemningen vendte alligevel, til fordel for en sammenlægning.
Da Dameroklubben i 1963, fejrede sit 40 års jubilæum, var sammenlægningen, besluttet, og kort tid efter blev damernes klubhus, solgt til sejlklubben for kr. 5.500,- (nedrevet i 1980). Damerne flyttede ind hos herrerne, med en medgift på kr. 20.000,- (ret meget i 1963), og det eneste de forlangte var, at der blev lavet et dameomklædningsrum, med brusere. Dameroklubbens tid var nu forbi, og i foråret 1964 hejstes standeren kun i en roklub i Horsens.

Torben Mikkelsen

HORSENS ROKLUB 125 ÅR, 1890 - 2015

Roning i Horsens startede i det små fredag 6 juni 1890, da redaktør Fogh indkaldte en kreds af interesserede til møde i klubben ”foreningen” for at drøfte en evt. oprettelse af en roklub i Horsens. Der var heldigvis stor interesse, og der nedsattes et udvalg bestående af 10 personer med Fogh i spidsen. De havde mange opgaver: hverve medlemmer til klubben, udstede aktier à kr. 10,- til køb af både og andet materiel, udarbejde love og indkalde til stiftende generalforsamling den 16. juni 1890. Der blev tegnet 76 aktier à kr. 10,- og indtegnet 35 aktive og 80 passive medlemmer.
Bestyrelsen bestod af 7 medlemmer. De var f.eks. redaktør, sagfører og lignende i større stillinger, og HR blev indmeldt i DFfR. Der blev købt to både og bygget et bådhus på sydsiden af åen, ved siden af Schrøders skibsværft, ud for Havnealle.
Til klubdragt valgtes en kortærmet, mørkeblå ulden trøje med rød stjerne på brystet, knæbenklæder, strømper og hvid sportskasket med røde snore og rød stjerne.
I det første år blev der roet 155 ture. I 1891 anskaffedes en ny båd, og der blev roet 290 ture, og samme år deltog man første gang i en kaproning.
I 1892 mødte 12 damer op i den kun 2 år gamle Horsens Roklub, iført lange nederdele, sorte strømper, bluseliv og hat. Det vakte stor undren blandt mændene, da kun få kvinder i 1890’erne dyrkede sport, de mente som de fleste mænd dengang, at kvinderne havde nok i at passe børn, og de huslige pligter. Kvinderne var meget aktive, og ud at ro kom de. Man anskaffede en speciel damebåd, som de kunne ro i, men det blev desværre ikke den store succes, for i løbet af få år var der ikke flere kvindelige medlemmer tilbage i HR.
Først i 1923, da Horsens Dame Roklub blev stiftet, af bogholderske frk. Edith Mikkelsen (”Mikkeline”), kunne damer i Horsens og omegn komme ud at ro. ”Mikkeline” var i de første to år formand (kvinde). Derefter flyttede hun til Fredericia og stiftede Fredericia Dame Roklub. Den eksisterer stadig som en af de få overlevende dameroklubber.
I 1892 opnåede HR det højeste antal ture pr. medlem i alle danske roklubber, nemlig 57 i gennemsnit. (har senere igen været tilfældet) I 1893 vandt et HR-hold et hovedløb i København og vandt dermed ”*provinspokalen”.*
I 1894 skænkede nogle af klubbens aktive medlemmer HR en to-årers båd.
I 1896 måtte klubben flytte på grund af en af de talrige havneudvidelser. Man flyttede til det man dengang kaldte den yderste nordlige mole. Den mole var en slags bølgebryder som blev skabt ved opfyldning, startende i 1850’erne, og fortsat i sidste halvdel af 1800-tallet. Omkring 1908-09 blev

den gravet væk på grund af yderligere havneudvidelser, hvorved den daværende ø blev skabt. Den ø som blev skabt på resterne af halvøen eksisterede til midten af 1930'erne, da en del af øen blev gravet væk. Den sidste rest af ø blev fjernet ca. 2005.
I 1904 blev der afholdt et stort ro-stævne hvor HR hævdede sig smukt. I 1908 var klubben stødt og roligt vokset sig noget større, og samme år indtraf en stridighed "Den lille Paladsrevolution". En større kreds af medlemmer var utilfredse med den siddende bestyrelse, og de tilsendte bestyrelsen en slags ultimatum. Man forlangte at bestyrelsen in pleno skulle nedlægge sit mandat, hvilket skete på en hastigt indkaldt ekstraordinær generalforsamling. En af de utilfredse medlemmer stillede forslag om at en indkaldt ekstraordinær generalforsamling altid kunne afsætte bestyrelsen eller enkelte bestyrelsesmedlemmer. Forslaget blev dog trukket tilbage, og gemytterne faldt til ro.
I 1910 indså man at mange flytninger i fremtiden var utilfredsstillende, og da klubben led af pladsmangel og medlemmerne desuden var trætte af den nu uheldige placering ude på en ø i havnen, blev man i 1911, på en ekstraordinær generalforsamling, enig om at flytte. Først på året i 1912 fik man anvist plads på den nordlige side af havnebassinet ved siden af den ny-anlagte fiskerihavn.
I 1913 blev hygiejnen sat i højsædet, da et af klubbens medlemmer skænkede kr. 12,- til et styrtebadsapparat indkøbt til kr. 125,-.
Da klubben i 1918 blev opsagt fra sin forholdsvis nye placering ved fiskerihavnen, blev man enig om at det ville være hensigtsmæssigt at bygge et bådhus der ville kunne holde i en del år fremover. Flere af klubbens velbeslåede medlemmer hjalp økonomisk og havnen gav et tilskud på kr. 5000,-. Den resterende del af beløbet blev skaffet ved tegning af obligationer. Det gamle bådhus blev solgt til losseklubben for kr. 400,-.
I sommeren 1919 var det lykkedes at få det nye bådhus rejst (pris: kr. 16.000,-).
I 1920'erne og 30'erne var der ingen flytninger i HR, men der skete noget stort : klubben fik indlagt ferskt vand, og installeret elektrisk lys. Man havde indtil da klaret brusebadet med saltvand fra havnen. Der var også rigelig ro-aktivitet med kort- og langture og kaproninger.
I begyndelsen af 40'erne begyndte man at overveje opførelsen af et ny bådhal. Det hus man havde, et træhus fra 1919, var i en elendig forfatning, nærmest pilråddent, men 2. verdenskrig, med dens mangler på næsten alt kom i vejen.

Man forberedte sig dog økonomisk ved at stifte en byggefond og lave en basar i 1942 i forsamlings bygningen ”Hejmdal” med hele 92 frivillige. Der var boder, tombola, underholdning af forskellig slags, og den gav et overskud på kr. 8000,- Basaren blev besøgt af 5000 mennesker. Det gav blod på tanden, så i 1945 lavede men endnu en basar. I 1947 ville man forny sig og lavede et såkaldt Mexikansk marked, der kom 3000 gæster og det gav kr. 15.000,- i overskud – ganske flot i 1947.
På samme tid blomstrede klublivet, medlemstallet steg og medlemmerne opholdt sig meget i klubben. Dog var der ind imellem problemer, f.eks. luftalarmer og undtagelsestilstand, og det gav sig udslag i ro-forbud fra tyskernes side. 1943 tilspidsede situationen sig så meget med sabotager, mord m.m. at man var bange for at klubben kunne blive sprængt i luften - det var sket andre steder i landet på grund af medlemmer der var medlem af modstandsbevægelsen, så derfor flyttede man de fleste af bådene ind på lagre på havnen eller ud af byen på landejendomme.
Efter 2. verdenskrig kom der endnu mere gang i roningen, og især kaproningen.
Man havde fået mere optimale forhold til kaproning på Bygholm sø, da klubben fik foræret et hus (det vi stadig har) af kommunen. Det var bygget af den tyske besættelsesmagt 1940-45. Hele området omkring Bygholm sø og skov var under krigen totalt afspærret af pigtrådshegn og mineret. Det gav desværre tragiske følger, da to børn på befrielsesdagen 1945 hoppede over hegnet på søens sydside, landede på en mine og blev begge dræbt. De bedre træningsforhold, gav nogle af klubbens medlemmer stor lyst til kaproning, og det resulterede i at Horsens Roklub i 1948 kunne stille op med et hold til OL i London De vandt en sølvmedalje, hvilket gav en overvældende modtagelse i Horsens, da roerne kom hjem efter OL. Man blev modtaget af Horsens garden og en stor skare af Horsens borgere langs ruten igennem byen, ca. 30.000 mennesker og ca. 10.000 dannede et menneskehav på Søndergade foran det gamle rådhus. Flag vajede overalt og langs ruten stod folk med blomster, hvoraf nogle blev kastet ind til roerne. Borgmesteren holdt en flot tale og om aftenen var der asfaltbal på Søndergade.

GULDSMED LIND
GRUNDLAGT 1867

Ved 100-års jubilæet. Axel Langberg, træner for 4'eren der vandt sølv ved OL i 1948, holder et billede af 8'eren der vandt sølv ved EM i Milano i 1950

Indledningen til denne flotte præstation, startede i 1946, hvor holdet vandt 18 sejre i 19 løb. Rækken af sejre fortsatte i 1947. Træningen var hård. Man roede næsten hver dag, med undtagelse af fredag, hvor træner Langberg skulle passe sin forretning i Jessensgade til kl. 20. Selv om vinteren roede man, hvis der ikke var is på Bygholm sø. Det gik dog galt på et tidspunkt, hvor en båd blev skåret halvvejs igennem af en isflage, som man havde overset. Båden kom efter reparation dog hurtigt på vandet igen. Om vinteren trænede man ellers ved at dyrke gymnastik, vægtløftning og badminton – romaskiner kendte man ikke rigtigt dengang. Tobaksrygning og alkohol var bandlyst, ellers blev man smidt af holdet.
I 1949 fortsatte man triumfen – der var Nordisk mesterskab i Finland, hvor Horsens Roklub blev nordisk mester i firer uden styrmand. I 1950 vandt man sølvmedalje ved EM i Milano i Italien i otter med styrmand. Hjemkomsten var dog knapt så overvældende som i 1948, men man var også denne gang i "audiens" hos borgmesteren, som forærede roerne et spisebestik i sølv og en masse blomster.

Med EM-medaljerne sluttede en stor epoke i Horsens Roklubs kaproningshistorie. Otteren blev opløst og mandskabet spredt for alle vinde. Dette skete kun et par måneder før klubben fik en ny otter leveret fra et firma i Tyskland. Man håbede at klubben i løbet af et par år kunne samle et nyt mandskab til otteren. Det viste sig desværre ikke at kunne lade sig gøre, og der skulle gå mange år igen før Horsens Roklub kunne gøre sig gældende ved internationale kaproninger.

Otter på fjorden 1956, foto Poul Egede Møller

Planerne om nye lokaler blev taget op igen, nu da krigen var ovre, men en ny bådhal kunne først realiseres i 1952 på grund af materialemanglen efter krigen. (Byggematerialer skulle først og fremmest gå til boligbyggeri, da boligmanglen var stor). Det blev desværre kun til en bådhal med omklædning og baderum (der hvor der i dag er værksted) og et lille møderum (hvor der i dag er lagerrum), da økonomien ikke rakte længere. Den oprindelige plan var at bygge en 1. sal, hvor der skulle være klublokaler. Der skulle også have været motionslokale og indendørs ro-bassin.

Venskabskaproning på Bygholm sø 1957, foto Poul Egede Møller

Bådhal ca. 1980

Nye klublokaler fik man først i 1956 da man opførte et lille midlertidigt klubhus af træ (”det lille sorte”) foran det nuværende klubhus. Dette midlertidige klubhus fra 1956 blev nedrevet kort efter opførelsen af det nuværende klubhus i 1981.
I 1962, begyndte man at tale om en sammenlægning af de to Horsens-roklubber, men der var modstand, især fra støtteforeningen: Horsens Dameroklubs Venner, men i løbet af vinteren 1963-64 vender stemningen i en mere positiv retning. Da Dameroklubben i 1963 fejrede sit 40 års jubilæum, var sammenlægningen besluttet, og kort tid efter blev damernes klubhus solgt til sejlklubben for kr. 5.500,- (nedrevet i 1980).
Damerne flyttede ind hos herrerne, med en medgift på kr. 20.000,- (ret meget i 1963), og det eneste de forlangte var, at der blev lavet et dameomklædningsrum, med brusere. Dameroklubbens tid var nu forbi, og i foråret 1964 hejstes standeren kun i en roklub i Horsens. I hele Dameroklubbens tid havde man et godt samarbejde med Horsens Roklub, b.la vedrørende både, styrmænd, fester m.m.
Horsens Dameroklub havde som omtalt ligesom HR, en støtteforening kaldet Horsens Dameroklubs Venner (stiftet i 1951) hvor man mødtes seks gange årligt – de første år privat, senere, da medlemstallet steg meget, i klubben. Man arrangerede virksomhedsbesøg, foredrag m.m. Støtteforeningen eksisterede til for ca. 25 år siden.
Sammenlægningen af de to klubber var set i bakspejlet nok en nødvendighed på grund af medlemstilbagegang i 60’erne. Den blev i 70’erne afløst af en fremgangs-periode, med stigende tilgang af nye medlemmer.
I 1971 blev der installeret oliefyr i bådhallen så man kunne reparere og lakere bådene i en lidt bedre temperatur end i en uopvarmet bådhal om vinteren. Værkstedet som vi kender det i dag fik vi først med bygningen af det nuværende klubhus i 1983. Der var før det nye klubhus, omklædnings og baderum hvor værkstedet er i dag.
I 1974 gik medlemmerne i gang med en modernisering af det midlertidige klubhus, ”det lille sorte” som stod i 25 år. Der blev indlagt varme, isoleret, tapetseret m. m..
I 1978 nedsatte man et byggeudvalg, og der blev udarbejdet et projekt for et nyt klubhus (som havde været planlagt siden 40’erne). Den 16. juni 1981, på klubbens 91 års dag, startede man med at ramme betonpæle ned. Den 17. august var der rejsegilde og i efterårsferien blev det gamle hus, ”det lille sorte”, revet ned og ved standerstrygningen den 31. oktober blev det nye klubhus vist frem.

Klubhuset var dog ikke helt færdig, lidt manglede, da det var ”tyndet ud” i af rækken af hjælpere, og derfor blev den officielle indvielse først foretaget i august 1983, da alt endelig var klar.

Nyt klubhus, ved indvielsen 1983

I 80’erne kom der mere gang i kaproningen specielt anført af Gunnar Markussen, Peter Jahn og Jette Rasmussen. Det blev til en del medaljer efter intensiv træning.
Men intet varer evigt, kaproerne fik på et tidspunkt lyst til at bruge mere tid på kærester, venner og familie, blev gift og fik børn, og der var derfor ikke den fornødne tid til at være kaproer på højt plan.
I 1990 fyldte Horsens Roklub 100 år og en kæmpe fest med en revy blev holdt i bådhallen. Mange af de gamle/tidligere medlemmer, andre roklubber, DFfR’s formand og daværende borgmester Henning Jensen var inviteret. Stifteren af Horsens Dameroklub, frk. Edith Mikkelsen (Mikkeline), dengang 91 år, deltog i festen, året efter sov hun stille ind.

I anledningen af 100 års jubilæet besluttede den daværende bestyrelse, at der skulle udgives en 100 års jubilæumsbog, som blev lavet af seks af klubbens medlemmer. Der anskaffedes i forbindelse med jubilæet en ny båd (”Vorsø”), og der blev købt bådvogne, så man var fri for at bære bådene helt ned til broen.

I jubilæumsåret, 1990, fik HR sin første kvindelige formand(inde): Anni Svejstrup. Efter 1990 fortsatte tendensen med rigelig aktiviteter, og mange nye medlemmer kom til hvert år, men visse år forsvandt mange af dem igen. På samme tid startede en ny ”dille” med meget store ferielangture med 20-25 deltagere, hvor det før havde været normalt med 3-6 deltagere, og i stedet med flere forskellige ture. Aldersgennemsnittet var dengang, væsentlig lavere end i dag, så derfor var der mere ”kul på”, og der blev drukket noget mere alkohol end kaffe, men der blev ikke roet det store antal km, som i dag.
Der var før også flere fester om året bl.a. også en fastelavnsfest, og festerne startede dengang som regel med en ”pyntefest” om fredagen, og sluttede om søndagen med en slags ”ryd op fest”. I 1990-erne var der noget mere gang i kaproning, end i dag, ikke kun i Horsens Roklub, men generelt. Her i Horsens havde vi hvert år ”Bygholm Regatta” (sidst i 1999 , og der var to årlige venskabskaproninger kaldet ”Vejle Kap” og ØVM (Østjysk Venskabsmatch), sidst afholdt i Horsens Roklub i 2001 (i bådhallen).
Horsens Roklub er selvfølgelig ikke den samme klub i dag, som den var tidligere, alt forandrer sig med tiden, også roklubber, men der er stor aktivitet, og de sidste 10-11 år har klubben holdt loppemarked, for at skaffe penge til nyt materiel, som pr. år giver ca. kr. 50.000,-.
Som følge deraf er det blevet meget nemmere at skaffe penge via fonde til klubben, da de er mere gavmilde når man som klub selv gør en stor indsats for at skrabe penge sammen. Det har også resulteret i bedre forhold på Bygholm-afdelingen som har fået et stort ønske opfyldt: eget toilet, hidtil har man måttet bruge det ovre ved campingpladsen. Der har igennem årene været snakket om bedre forhold ved Bygholm, evt. nyt hus, men det er lige det med pengene.

Klubhuset ved Bygholm sø 2015

Horsens Roklub går nu mod sit 125 års jubilæum 16. juni 2015 med stor fortrøstning/ selvtillid, og stor tro på fremtiden. Der er trods færre medlemmer nu en stor opbakning, aktivitet, hjælpsomhed og sammenhold, hvilket er et godt fundament at bygge fremtiden på. Angående medlemstallet: det er før gået både op, og ned – så mon ikke der om få, eller nogle år igen vil være en stigende medlemstilgang til rosporten/Horsens Roklub.

Det er dog lidt usikkert hvor længe vi kan bo hvor vi bor nu, da kommunen har fornyelsesplaner (nybyggeri) for hele havneområdet (Planen for os er at vi sammen med en eller to af de andre havneklubber skal flytte ind i et nybygget ”Søsportscenter” hvor vi skal have nogle lokaliteter for os selv og andre vil blive fælles. Vi vil komme til at bo på en ”havneø”, da en del af planerne går ud på at grave en kanal fra lystbådhavnen igennem vores nuværende hus – den skal så dreje af og løbe ud i havnebassinet. Men hvornår dette vil blive fuldført er der p.t. vist ingen der er helt klar over – det afhænger nok også meget af de økonomiske konjunkturer i de kommende år. Vi håber det bedste for Horsens Roklub i årene fremover – stort tillykke til vores 125 årige klub.

Torben Mikkelsen

Klubhuset 2015, med åreskulptur

Kaninlangtur
”Tuborg Havn” i
Juelssø, 2013

ROJOURNAL FRA 1918

Kære Børge!
Denne gamle rojournal fik jeg for få dage siden fat i -ved et helt besynderligt tilfælde, men det er en anden historie...
Du skal have den, for jeg synes, at den er et dejligt minde om Peter Møller i hans velmagtsdage- han var jo utroligt populær overalt.
Hjertelig til lykke på fødselsdagen, og alt godt fremover.

Mogens

Horsens d. 1. Maj 1975

R O J O U R N A L

for

4 Aarers klinkbygget Inrigger

S T J E R N E

for Turen

S K A N D E R B O R G - R A N D E R S

fra Fredag den 24/5 til Søndag den 26/5.1918

bægge Dage inklussive.

M A N D S K A B.

Nr.1.P.Møller.

" 2.J.Oldenburg.

" 3.Chr.Nielsen.

" 4.Im.Løvschal.

Stmd.C.Jentzsch.

ooooooooo

oooo

oo

Fredag den 24/5.1918 Kl. knap 8 Morgen har vi samlet hinanden op i de forskellige Wigwammer og er draget i Proccession til Banegaarden.Paaklædningen:. Rokasket,hvid Sweater,hvide Benklæder og hvide Sko passer ikke saa godt til Vejret.Det smaaregner og Temperaturen er ikke s særlig høj.Fru Jentzsch møder paa Banegaarden og tager Plader og Afsked med de bortdragende.Vi omfavner hende efter Tur og damper saa af.Vi spiller Hjerterfri,og da Peter er den eneste Ungkarl,taber han selvfølgelig.Omsider naaes Skandergorg i øsende Regn.Mens Udsigterne drøftes, faar vi lidt Smørrebrød og bagefter Kaffe med Tarmslyng,hvorved en haard Kappestrid opstaar mellem 2 og 3. Der ædes som sædvanlig kilometervis. Striden uafgjort af Hensyn til Brødmærkerne.

Finder et Slæbested.Baaden uappetitlig af Kulstøv og Regn.Haard Tørn til Slæbestedet.Presningen er gaaet af Buxerne.Portøren varmer os. Vi klæder om og skovler saa af Kl 11.

Inden et Kvarter er vi dyngvaade,og da vi kommer i Taaning Aa, faar vi en extra god Haglbyge.Vi er dygtig forkomne og tænderklaprende, da vi naar Fuldbro Mølle Kl.12.

Her spiser vi den færdigsyede medbragte Frokost,og til alt Held viser der sig en Dram i Landskabet, Vi vrider Tøjet ,og faar bagefter en Cigar.Saa slæber vi atter afsted med Jollen,som Mølleejeren er bange for skal spolere Aaen.-3 har Hikke,det gaar over.Vi mister en Baadshage i Taaning Aa,paa Grund af de nedhængende Grene i den snævre Passage.Saa klemmer vi paa Mos Sø.Vind og Sø er imod,men Tørvejr.Styrmd giver en extra Tur,idet han vil have Gudenaaen flyttet.Finder omsider og smutter saa ind i Gudenaa.Det regner nu atter.--

Trods de saa lidet opmuntrende Klimaforhold kan vi ikke undgaa at beundre de herlige Naturomgivelser,de mægtige lyngklædte Bakker ved Mos Sø og de idylliske Omgivelser ved Gudenaa,som bliver endnu smukkere længere fremme ved Ry,hvortil vi ankommer Kl 4½.--Vi er forfrosne og vaade og manøvrerer længe for at finde et ordentligt Slæbested.

Bærer saa Baaden fra Knud Sø til Birk Sø, hvorpaa vi i smukt og stilfuldt Optog gaar paa Banen efter Kassen med Hermetikken. Vi overfalder en Papyrushandler og berøver ham hans Prospektkort, som sendes H.t.K.-- Peter, som ingen Kone har, sender sit til en ubekendt Dame af det højere Bourgeoisi. Saa Kaffe paa Hotellet, og atter haard Kamp mellem 2 og 3. Støøre Regning paa Kager. Endnu dog ikke helt optøet, faar derfor Therus som sidste Vederkvægelse forinden Afgangen, som sker Kl 6¼.

Vi har haft vort Kluns i en Milionærvilla ved Søen. Vi undersøgte nøje alt, specielt var vi begejstret over en praktisk Indretning i Parketgulvet. Havnefogden og de øvrige mødte Notabiliteter vinker bedrøvet Farvel, og vi er saa rørte herover, at vi maa skjule vore Taarer bagved nogle store Hyttefade. Naa , vi overvinder Smerten, og som de Kæmper, vi atter er bleven, lægger vi nu Kraft i Aaren, og Farten gaar med god Vind og Sø imod gennem Birk Sø, Alling Aa, Juuel Sø, forbi Dynæs og Møgelø, Himmelbjerget, Svejbæk, gennem Borre Sø, Bras Sø og Almind Sø, og vi naar Silkeborg Kl 8¼.

3 er ikke saa glad ved at Huden er gaaet af Knæane, men det er saa nyt for ham, dog trøster vi ham med, at han nok faar lært at ro om nogle Aar. Der er mødt mange Roerer i Silkeborg Baadehus for at tage imod os. Under Optagningen af Baaden, gaar Styrmandens ene Ben gennem Broen, hvilket var kedeligt, da den nylig var bleven repareret. Faar Baaden i Hus, Styrtebad, brækker Fetaljekassen op. Kl 9 afsted efter Højskolehotellet. Peter kender en Konditor...Hm?..og skal forsøge at skaffe Smør hos hende. Vi faar Fyrsteværelserne Nr 6.7 og 8., med Badeværelse i Søen. Lidt efter snurrer Primus lystigt, og der breder sig en forrædderrisk Duft i Fyrsteværelse Nr 6.--

Efter engelsk Skik er Middagen henlagt til et sent Tidspunkt, nemlig Kl 10. Den bestaar af brun Suppe med Asparges, Beuf Karbonade med Franskbrød fra Peters Konditor og Graapærer. Winecard: Chateau la blæk & Potvin. Musikprogram: Thorstedkonernes Flugt over Plankeværket. Dirigent og So-list: Nr 3.

Eneste Uheld, som rigtignok ogsaa var smærteligt, var at 4, den Torsk, slog en Flaske Chateau la blæk itu. Sultne som Ulve. Maden prima og meget rigelig. Opædt.

Farvel Horsens.

Renlighed er en god Ting.

Bel canto indøver Bang Bang.

Ved Svostrup.

Forberedelserne er de sværeste.

Stive Øjne i alle Hoveder.Engang imellem en svag Mumlen af Tilfreds-og Forædt-hed. Efter Maaltidet faar vi Melding om en Deputation fra Silkegorg Roklub,som imidlertid maa vente,til vi atter i Stand til at bevæge os Giver Avdiensen i Marmorsalen underneden,men ret længe varer den ikke,da vi et stagtrætte og gaar i Seng.

Lørdag Morgen Kl 5½ kalder de Morgenduelige paa den resterende Del, af hvem de naturligvis modtages med udsøgt Høflighed og de venligste Gensynshilsner,saasom x:"Skrub af,Idioter,m.m." Endelig samlet.Kaffe med Æg og Rundstykker.Karlen maa løbe 3 Gange til Bageren efter ny Forsyning.Saa afsted til Baadehuset.Køber Kit til en Revne,men kitter ellers ikke.Tager derimod fat paa Opvaskningen og Stuvningen.Vi sender 1 afsted efter Aviser, men han er længe om det.Styrmanden skal hente Frokostbajere,men henvises alle Steder til den nærmestboende Konkurent.Finder sluttelig et Horsens Depot,og da han bestikker Indehaveren ved Hjælp af en Øl(saa faar han nemlig selv en paa den Maade) lykkes det ham at hjembringe en Øl pr Mand.Vi hamstrer en Hynde fra vore Værter,bærer Baaden over til den anden Aa og ro saa afsted Kl 1o. Kl 11½ naaes Svostrup,hvor vi faar 3s Spændholdt repareret.Desuden faar vi Underretning om en godr Lejrplads længere fremme.Afgang Finder omtalte Plads paa den anden Side Tvilum Bro,hvor der er en lille Skov.Henrivende Plads.Læ for Vinden,som er kølig,og dejlig Sol,som vi har savnet saa længe.Vi er atter sultne.Der er god Madlyst til vor store Menu: Kogt Lax,forloren Skildpadde og Æbler.Hertil Vin.Af det sidste vil 2 og 3 mærkeligt nok intet have,men 1 gør til Gengæld sin Pligt fuldt ud.Saa slanger vi os og lader Solen straale paa os.Styrmd og 3 snorker omkap.Pligt mas vaske op,fordi han har ædt saa svinagtig meget,særlig Æbler.Vi gør til Gengæld for ham ,hvad vi kan,saaledes opfinder 2 "Peterslyst",og der er i det Hele taget mange smaa Solstraalefortællinger.

Kl 3 gaar vi af med Bjerringbro som Maal.

Mage til Rotur har ingen af os haft før. Der er paa et langt Stykke saa stærk Strøm,at Roning er ganske unødvendig.Engang kommer vi til at ligge paa tværs,saa Baaden drejer helt rundt,og vi maa tage fat 4 Gange,før vi

faar Støvnen frem,dog gik det lige saa godt baglæns. Styrmd laver skarp Styring omkring Hjørner,og dem er der mange af.Engang finder vi paa,at det maa være bedre at se Landskabet fremefter end bagud,og vi vender os derfor paa Sæderne og fortsætter saaledes.Der afsynges Fædrelandssange,og Styrmandens Rygebord benyttes stadig. Dog alt faar Ende.Vi maa atter sætte Brødmotorerne igang.Styrbord er som sædvanlig doven,og Bagbord trækker over.De mange Bugtninger nødvendiggør Dtyrmandens idelige Kommandoer: Haardt Bagbord,Haardt Styr bord,almindelig Roning," .Det sidste opfatter 3 som "evindelig Roning".

Kommer til Bjerringbro Kl 6.Haler Baaden op.Den er stadig utæt. Medtager 2s Fodpanel,som mangler Skruer.Ved 7 Tiden arriverer vi til Hotellet,hvor vi faar Værelser.Styrmd og 3 faar et helt Kongeværelse,som vi andre strax er enige om at benytte til Rygeværelse.Vi spiser Æggekage, og Styrmanden faar Rødspætte.Saa en Mellemmad og en lunken Dram.Man opdager og diskuterer det formaalstjenlige i trekantede Aalebens Anvendelighed under Snueanfald.Vi gaar Tur til Baaden og fortæller Drengene,at det er en Politibaad,som ikke maa berøres.Gaar saa hjem i Rygesalonen,hvor vi gaber Kæberne af Led og derfor gaar til Køjs Kl godt lo.

Søndag Morgen.2 og 4 igen først oppe og kalder paa de Øvrige lidt før 7.Barbering og grand Toilet.Atter glubende Sult og Iltelegram efter en Bagersvand.Hotelpersonalet stum af Forbavselse.Saa til Baaden.Nu har 3 selvfølgelig glemt at faa sit Sæde repareret,hvilket forhaler Afgangen, som først kan foregaa Kl 9.Nu gaar det i kraftigt Tempo et Par Mil.En kort Rast af Helbredshensyn.Saa afsted igen,passerer Ulstrup og Langaa og gør Holdt ved Laxegaarden 1½ Mil fra Randers.Der hersker stor Uenighed om Distancen,der af de fleste opgives til 7 Mil fra Bjerringbro til Randers,hvorimod andre holder paa,at der ikke er saa langt.Vi spiser Frokost paa Engen.3 og 1 henter Mælk i Laxegaarden.Menu:Farvet Træuld,stegte Brosten.Kl 1 Afgang.Maaltidet tilendebragt hurtigere end sædvanlig,da det ikke var saa vellykket,som vi var vant til.Kl 1¾ Ankomst til Randers.Vi lægger til ved Baadehuset,og faar Klunset læsset af.Saa hen at læsse Baad. Aftaler at mødes ved Skyderen Kl 4

Her samles vi pø om pø, medbringende nogle flinke Randersianere og en bekendt Dame fra Horsens. Paa Grund af vore solsvedne Fjæs antager man os for en Flok torpederede Sømænd, der er lykkelige over at have undgaaet U-Krigens Farer. Til vor store Sorg konstaterer vi et Driftsunderskud, som dog er ganske ukontrollabelt, da Styrmanden har set sin Fordel ved at bortkaste alle Regninger. (Frygten for Revision drev ham til dette frygtelige Skridt, Skidt) Faar Afskedssjusser og siger hinanden Farvel og hjertelig Tak for Turen, som har været præget af: Modvind hele Vejen. Godt Humør det meste af Vejen. Glubende Appetit under alle Maaltider, (den har til Tider været saa stor, at 1 har glemt at lukke laaget op, men har ædt Konservesdaaserne hele)... af ualmindelig rolig Nattesøvn (for 3s Vedkommende ogsaa om Dagen under Roningen,) og last not least af et godt Sammenhold, som ikke har taget Skade af de sædvanlige Smaadrillerier, som vi ikke kan afholde os fra.

Tilbagelagt Distance 24 Mil.

Journalen sluttet Søndag Eftmd den 26 Maj Klk 2.

Taget.

Indianer ved Kogehullet.

Laxen fortæres.Se Peters tvungne Smil

Bagfra Hurra.
(Stritter Haaret,saa la mig)

Sejle
ned
ad
Aaen.

Ankomst Bjerringbro.
("2" i franske Buxer)

Sidste Frokost,Laxegaarden.

LANGTUR: Sechers bekendelser

Lad mig starte med at præsentere mig selv. Mit navn er ”r/s ”Secher, jeg er en stolt 2-årers inrigger, jeg er født tilbage i 70’erne, og jeg bor til daglig i bådehallen i Horsens roklub sammen med en masse andre inriggere. Jeg er bygget af de fineste træsorter, og jeg synes selv, jeg har nogle smukke former. Måske er jeg ikke den bedste båd til at bjærge mig, når vinden suser og bølgerne er høje, men alt i alt klarer jeg mig nu alligevel ganske godt.
Det jeg her vil berette om tager sin begyndelse lørdag d.13.7. sidst på eftermiddagen. Min besætning, Jørgen Fessor Vestergaard, Sten Holmbæk og Poul Erik Jørgensen, sætter mig op på en stor vogn (bådetrailer), og jeg bliver bundet fast med stropper. Så skal jeg ellers love for, at det går stærkt, ud af byen og mod nord. Gad vide, hvor jeg skal flyttes hen, og får jeg mon lov til at komme hjem igen?
Nå men inden jeg får set mig om, bliver jeg læsset af og lagt i græsset ud til en sø (Skanderborg Sø). Gad vide hvad der nu skal ske? Min besætning lader mig alene i græsset og går bare ind i det nærliggende hus for at overnatte, mens jeg må ligge ude og savne min dejlige vogn hjemme i bådehallen i Horsens - snøft det kan de ikke være bekendt. Men efter en lang nat, hvor hjemvejen har plaget mig, dukker min besætning op. De ser friske ud. Efter at have gjort mig klar med alt mit udstyr, bundpropper flag stander og øsekar, bærer de mig ud i vandet.
”Hurra” jeg er tilbage i mit rette element, men hov hvad er nu det? Vandet smager ikke som hjemme i Horsens Fjord. Der mangler noget? Salt! Jeg bliver læsset med en masse tasker, soveposer, rygsække, og til sidst bliver der sat en stor kasse ned lige bagved mit forreste skot. Jeg ligger meget tungt og dybt i vandet, gad vide om min besætning nu kan klare det? Nu ser det til, at de er ved at være klar, væk fra pontonen og ud over det ukendte vand går det.
Men nu går det indad en å - uf! Her er snævert, men min besætning passer godt på mig og er forsigtige, så jeg ikke kommer for tæt på brinkerne. Ved en bro læsser de al bagagen af, og det lettede, men de bærer mig, også hen over en befærdet vej. Godt jeg var ude at køre på den store vogn i går, så bliver jeg ikke så bange, selvom bilerne kører stærkt.
På den anden side af vejen bliver jeg igen sat i vandet og læsset med al bagagen. Ud af åen går det igen, nu skal jeg ellers love for, at der sker ting og sager, vinden blæser og der er store bølger, det er faktisk ret sjovt, og det ferske vand smager jo godt på ydersiden.

Gaffatape på riften

Gad vidst om min besætning lægger mærke til at jeg smider lidt indenbords og prøver at gemme det til senere? Af sted det går, Ry bliver nået og min besætning går i land for at spise en sen frokost. Kort tid efter kommer de tilbage med fornyet energi. De snakker om, at vi nok ikke skal så langt som planlagt, og jeg hører noget om Silkeborg. Godt, vi ikke skal så lang. Jeg er ved at være træt, og jeg har også en rift i bunden, det gør lidt ondt. En af mine spanter sidder også løs, det er vist ikke så godt. De snakker i hvert fald en del om mine skader.

I Silkeborg bliver jeg lagt op i et par bukke, jeg får gaffatape på min rift, og min spante får en ny bolt, så jeg hænger bedre sammen igen. Det er rart, og træt efter alle dagens nye indtryk og oplevelser, falder jeg i en dyb søvn, som jeg ikke vågner af, før min besætning om morgenen kommer og bærer mig ud i vandet igen.

Noget tyder på, at nye eventyr venter. Kl.09.00 bliver jeg trukket ind i en stor firkantet kasse, og en port lukker sig bagved mig. Vandstanden falder, hvad nu? Er jeg nu taget til fange eller noget, som er endnu værre? Pyha, en port i den anden ende af kassen åbner sig, og jeg kan lige netop nå at stikke af inden den bliver lukket igen. Min besætning snakker igen om en lang tur ad snævre åløb. Det skal nok blive spændende, og pludselig er der noget, som kildrer mig på maven. Det er sjovt. Gad vide, om ikke jeg kan samle noget op i min bundprop og i mellemrummet mellem skroget og roret, for det kunne være sjovt at have til vinter hjemme i bådehallen, når tilværelsen bliver lidt trist.

Drilleri og bid bagi

Noget tyder dog på, at min besætning ikke er enige med mig, og de bliver sure, hver gang jeg har samlet noget op. Jeg må finde på noget andet at drille min besætning med. Jeg tror, jeg lader mine sæder bide den ene lidt bagi, bare for at irritere ham. Ud af åen går det i et raskt tempo, nu snakker de om Tange Sø og Tangeværket. Hvad skal der ske her? Det ser ud som om åen stopper. Jeg bliver fortøjet til en lille bro, og jeg synes godt nok, nogle af de andre både (kanoer) komme meget tæt på, pas nu på ikke at lave ridse i min fine lak!

Efter jeg er blevet lettet for hele min besætnings bagage bliver jeg slæbt op ad en rampe og lagt på en vogn, det har jeg prøvet før på den store vogn, men det går ikke helt så stærkt. Efter en kort køretur på vognen ser jeg til min rædsel lige lukt udover en stejl rampe. Skal jeg ned af den? Det ser

farligt ud, men jeg må jo stole på min besætning, de har jo hidtil passet godt på mig.
Vel nede i vandet, bliver jeg læsset med alt det tunge grej igen, og nu går det stærkt. Vandet/strømmen skubber bagpå. De nævner nogle for mig ukendte stednavne, Bjerringbro, Ulstrup, Langå, og snakker om, hvor meget de glæder sig til at komme til Randers. Det lyder til, at min plan med at bide den ene roer bagi for at irritere ham hjælper. Han brokker sig højlydt, hver gang han skal ro, og er begyndt at lægge sin trøje på sædet. Ha, ha, så kan han lære det.
Pludselig i det fjerne ser jeg noget, det ligner noget bekendt, en fætter eller kusine måske? Ja, det må det være, det er en 2-årers inrigger ligesom mig, jeg syntes ikke rigtigt jeg kan kende den, men vi er jo også en stor familie. Jeg nikker anerkendende til den, men videre går det, og pludselig, inden jeg når at tænke over det, ligger jeg fortøjet ved en ponton, godt træt efter dagens oplevelser. Jeg bliver lagt op på en vogn som jeg kender det hjemme fra Horsens. Det var nu rart, men hov de løfter mig ned at ligge græsset. Her troede man lige, man skulle få lov at sove i en ordentlig seng.

Jeg er faldet i søvn, da jeg igen bliver vækket, og min besætning snakker om, at vi skal nå til Bønnerup Strand i dag. Bare det nu ikke er lige så langt som i går. Ud af det, de kalder Randers Fjord, går det. Jeg synes mere, det ligner det samme som i går i den smalle å, dog lidt bredere, og vandet er også begyndt at smage anderledes igen, mere salt.
Inden jeg får set mig om, bliver det, der startede som en å, til store bredninger og mere åbent vand. Det blæser en del, og min besætning diskuterer, om de tør at tage ud på det store vand, de kalder for Kattegat.

Over for Hjejlen i Silkeborg fylder jeg nok ikke så meget. Men jeg kan slippe igennem slusen, selv om det virkede skræmmende.

Kåd leg med bølgerne

Ved Udbyhøj bliver jeg fortøjet til en stor bro, mens de går i land for at spise og afvente, hvad der sker med blæsevejret, og så er man igen ladt alene. Dog ikke ret længe, nu skal vi åbenbart videre, det lader også til, at vinden ikke blæser så kraftigt mere. Udad går det på ny, og pludselig åbner det hele sig op. Sikken da et stort hav, det må være Kattegat. Min besætning kan se nogle store vindmøller langt ude i det fjerne. De siger, det er derud vi skal, uha, hvor ser der ud til at være langt, men vinden hjælper da heldigvis til med at komme frem, efter nogle timer er vindmøllerne kommet meget tæt på.

Kort før vindmøllerne, som står på en mole, sker der ting og sager. Jeg befinder mig i en kåd leg med de store bølger og er helt opslugt af min leg. Da jeg smider en bølge indenbords, får min besætning mig tilbage til virkeligheden. Vi er fremme ved dagens mål, og nu skal der findes et sted, hvor min besætning kan få lidt søvn, inden de i morgen vil videre til noget, de kalder for Grenaa. Jeg bliver lagt op den store rulle, som så fint har ligget på mit fordæk på hele turen, og jeg bliver rullet på plads for natten i noget der ligner meget lavt græs på stranden, godt langt væk fra vandet, så jeg ikke bliver taget af tidevandet i løbet af natten. Jeg skulle jo nødig forsvinde

for min besætning, som jeg er begyndt at synes om, for de passer jo godt på mig.
Da de næste morgen kommer ned til mig fra campingpladsen, bliver jeg igen båret ud i vandet, men hov her er vandet ikke ret dybt, pas nu på ikke at læsse mig så hårdt, at jeg går på grund, pyha! De sætter sig heldigvis ikke op og ror endnu, men trækker mig bare gennem vandet i mine fangliner, Først da vandet er blevet lidt dybere, sætter de sig op og ror, men der er stadig ikke særlig dybt. Bare de nu passer på så jeg ikke får flere sår.

Jeg måtte trækkes fra land i Kattegat. Det skånede min fine lak.

Ny mand om bord

Af sted, ned langs kysten går det. Kysten varierer mere nu fra den flade strand til høje stejle skrænter. Det er flot, når det skifter på denne måde. Ude i det fjerne kan jeg begynde at skimte nogle høje bygninger og kraner, det må være Grenaa. Min besætning havde også lovet mig, at i dag var en kort tur, og ved en ponton inderst i havnen, bliver jeg igen lettet for min tunge byrde og båret op på et par bukke. Jeg skal heldigvis ikke lægges på den hårde asfalt. Ind igennem en port ser jeg igen nogle fjerne slægtninge, de beroliger mig og fortæller mig, at selvom det blæser meget, skal det nok gå. De er så vant til, at det blæser, det hjælper med de beroligende ord, når jeg nu ligger her i mine bukke og gynger i vinden.

Der er en masse at kigge på i den store havn med skibe, der kommer ud og ind. Dagen efter, kan jeg svagt høre fra en altan, at min besætning ikke vil på vandet i dag. De snakker lidt om, at det er slut. Et af mine besætningsmedlemmer (Sten) har fået en skade. De vil finde ud af at få fat på den store hurtige vogn.

Men nu sker der noget helt andet. I stedet for at afbryde det hele prøver de at finde et nyt besætningsmedlem, og efter mange forsøg lyder det til, at alt falder på plads, Sten bliver skiftet ud med Birger, og i morgen vil de videre ud på det som for mig er blevet til et spændende eventyr.

Det er fredag, og Birger er kommet, så nu vil de af sted. Jeg bliver båret ned i vandet og læsset. Så afsted ud af havnen. Det blæser, og noget tyder på, at det kan blive en hård tur, men hov! Nu blev der pludselig læ fra molen. Fint, så bliver det ikke så hårdt for min nye besætning. Jeg har hørt min besætning snakke om et mål for i dag, der hedder Dragsmur. Gad vidst, hvad det indebærer? Hurtigt går det sydpå langs kysten, stadig med en varierende kystlinie. Tankevækkende, at det kan være så smukt i Danmark!

Nu kommer vi forbi en færgehavn. Noget tyder på, at vi er ved at være ved dagens mål. Vinden har lagt sig, og vi ror forbi en campingplads, ind til land, Fessor skal lige op og se, om vi er landet det rigtige sted. Noget tyder på det, og de snakker om, at jeg skal bæres over land. Bare de nu ikke taber mig, der er langt, og pludselig bliver der for snævert til, at de kan bære mig alle tre. De lægger mig om på siden, for at jeg kan komme igennem den smalle låge, og derefter går der ikke så længe, før de lægger mig forsigtigt i græsset og gør klar til natten. Endnu en begivenhedsrig dag er overstået.

Op i varmt sand

Da min besætning kommer og vækker mig, ligger der en anden båd og venter. Min besætning kalder det for en havkajak. Den ser spøjs ud, og den er forholdsvis mere læsset, end jeg er: Noget tyder på, at vi skal følges ad et stykke vej, Ha! Den kajak kan bare vente sig, jeg kender min besætning, og jeg ved, at de sagtens kan ro fra kajakken. Min besætning tager den dog med ro i starten, det er nu også rart at snakke med en anden båd, som også er ude på eventyr. Men min besætning har (lidt) travlt i dag, de snakker om Saxild Strand og om, at de skal møde andre besætninger hjemme fra Horsens. Turen går hurtigt forbi Mols Hoved til Egå og rundt om en mægtig stor dækmole. De siger, at det er Århus med dens havn, der ligger inde bagved. Vi skynder os af sted nu, det er ved at blæse op, og det sidste stræk ned til Saxild bliver hårdt for min besætning. Særligt ved Kysing Næs må de slås for det, men de er seje og får mig sikkert frem, og da vi nærmer os stranden, hvor vi skal i land, er der mange badegæster, så pas nu på ikke at komme for tæt på!

Inde på stranden kan jeg se en, jeg kender, det er ”r/s” Alrø, et dejligt gensyn især med tanke på, at Alrø også har været på eventyr, endda i noget der kaldes for udlandet (Belgien og Frankrig). Da jeg er blevet lagt op i det varme sand og min besætning har forladt mig, ligger jeg og udveksler historier med ”r/s” Alrø, mens mørket falder på. Inden vi falder i søvn, fortæller ”r/s” Alrø, at der ikke er så langt hjem til de trygge rammer i bådehallen i Horsens. Jeg glæder mig til at komme hjem og er lidt vemodig over, at eventyret nu er ved at være slut.

Søndag kører det for min besætning Hou, Søby Rev, Gylling Næs, Alrømolen, Brakøre glider hurtigt forbi, Husodde passerer jeg stolt over at have gennemført dette eventyr, ind til pontonen ved roklubben. Jeg bliver læsset af og lagt op på den vogn, jeg har savnet så meget, jeg bliver vasket og plejet og sat ind i den trygge bådehal, hvor jeg blev flyttet fra for over en uge siden, ahh! Hjemme, træt efter den lange tur og mæt af indtryk, blinker jeg indforstået til ”r/s”Alrø, inden jeg trygt lægger mig til at sove på min vante plads.

Secher, med hjælp af skriverkarlen Poul Erik Jørgensen

Vi har spurgt medlemmerne om forskellige oplevelser i Horsens Roklub

Gitte Enghild, roer siden 2003, startede ved en tilfældighed med en kollega, positiv og god start, største ro oplevelse indtil videre er en 1 uge på Limfjorden + 1 uge i det sydfynske rundt, det bedste ved rosporten er den friske luft, skønne natur, motion og det sociale samvær.

FRA RO-PROTOKOL TIL ELEKTRONISK ROKORT

Da jeg blev medlem af roklubben for snart mange år siden, havde man en ro-protokol til at registre de kilometer der blev roet i Horsens Roklub.
Der stod en skriverpult i bådehallen oppe ved døren til værkstedet. Der mødtes man, når man kom fra omklædningen (det nuværende værksted), der blev sat hold, hvis man ikke havde en aftale i forvejen, man fik fordelt bådene og man gik på vandet. Protokollen bestod af en mappe med kopiark, som styrmanden af båden skrev alle roernes medlemsnumre ned på, i den rækkefølge som man havde aftalt at sidde i på denne tur, der blev skrevet dato for turen, afgangstidspunkt og hvilken båd der blev roet i. En almindelig rotur var på ca 5 km til Husodde og hjem igen. Roede man til den grønne plet (Golfbanen) var det en lang tur. Når turen var afsluttet, skrev styrmanden holdet ind ved at skrive hjemkomst tidspunkt, og skrive i ankeprotokollen, hvis der var skader på båden.
Indskrivning var styrmandens ansvar, ligesom man ikke byttede på en ro-tur. Ro-chefen lavede hver den 1. en ro-statistik ved at gennemgå alle ture og lave en top 10 over, hvem der havde roet mest, om det var kortture, langture eller ferieture. Alt dette blev gjort manuelt, og blev bogført så man ved standerstrygningen kunne give dem der havde rundet de magiske 750 km for damer og 1000 km for mænd, deres velfortjente sølvåre. For at få en guldåre, skulle man også den gang ro 2000 km, uanset køn.
Langtursprotokollen er der ikke sket noget med, den er i dag som den så ud,

da jeg blev medlem i 1975, den bliver i øvrigt kun trykt et sted i landet (Haderslev).
Sådan så det ud i mange år, men nye tider, nyt klubhus var det også blevet til og vi fik ro-kort i form af et papkort som kom i forskellige farver, lilla (ungdom), hvid (senior), gul (søen), grøn (kanin) og røde for bådene.
Roerens navn stod øverst sammen med medlemsnummeret og rettighederne i kode, disse er blevet ændret til dem vi har i dag.
Når man skulle ud at ro, stod man ved pulten (den var nu blevet flyttet ned ved den ene port i bådhallen), når man havde fundet sit kort, og der var blevet sat hold, skrev styrmanden igen ind, dog var man gået væk fra at skrive om man sad 1'er eller et andet sted i båden, man var også begyndt at skifte på en almindelig aftentur.
Styrmanden skrev dato og afgang tidspunkt for ro-turen på roerens kort, på bådens kort skrev han deltagernes medlemsnumre, kortene blev så sat på skrå i den første række af kortholderne, så kunne man se at de var ude på vandet, og hvem der var i hvilke både.
Også her blev der lavet en ro-statistik hver måned, så man kunne se, hvem der havde roet mest. Det var blevet en smule nemmere end med det gamle system, da man hver gang roeren havde været ude at ro lagde km sammen, så ro-chefen skulle bare kikke til højre på kortet, der stod hvor meget den enkelte havde roet.
Igen gik der nogle år med dette system før vi fik vores første elektroniske ro-turs registrering noget lig det Rokort, vi kender i dag. Bare det at man skulle til en computer var et kæmpe skridt for nogle medlemmer. Dette system havde kun turregistrering, men det var nemmere at lave en måneds top 10 liste.
Herefter gik der ikke ret lang tid inden vi fik ROKORT som vi har i dag, med visse begynder vanskeligheder, er det i dag en velfungerende enhed i roklubben. Alt kan registreres på Rokort: ergometerroning, turopslag, hverdagsroning, langture, arrangementer, beskeder og statistik. Man kan også selv gå ind på Rokort hjemmefra og oprette eller tilmelde sig en aktivitet, og det nyeste er, at man også kan gøre det via sin mobiltelefon, tablet eller hvad man nu bruger.
Styrmanden skal stadig skrive ind, man bruger ikke medlemsnumre længere, der skrives, hvor man forventer at turen går hen, hvem der er med, dato for turen klokkeslæt for afgang, og når man kommer ind, skrives der ankomst og hvor mange kilometer man har roet. Km bliver lagt sammen og man kan se hvor man ligger på top 10 listen.
De gamle pap-rokort bruges stadig til at sætte bådholdene med.

Der er mange andre roklubber der bruger Rokort, men ikke alle bruger det så meget som vi gør.

Sten Holmbæk

Sten Holmbæk, roer siden 1975, havde prøvet alt anden sport da jeg blev introduceret til rosporten og så..... Bedste ro oplevelse er indtil videre Fyn rundt – en langtur. Det bedste ved ro sporten er sammenhold, hygge osv.

KIRKEBÅDEN / DRAUPNER

Det startede omkring 1997, hvor vi havde besøg af nogle roere fra Estland. Formanden på det tidspunkt, Jens Bomholt, var efterfølgende på genbesøg i Estland og så, at de havde en kirkebåd. De brugte, ved besøget, båden til en fælles tur. Han blev begejstret for tanken, om at man kunne samle så mange på en gang i samme båd.
Kirkebåde har været brugt i Norden i områder med søer og elve til at transportere gårdens eller bygdens indbyggere til og fra kirke. De var almindeligt brugt i 1800-tallet, men blev fortrængt af mere moderne transportmidler til vands og på land. I 1930'erne genoptog man traditionen og arrangerede kaproning med kirkebåde, en tradition der lever i bedste velgående i Sverige, bl.a. på Siljan søen i Dalarna, og i Finland.
Kirkebåden er kendetegnet ved at være en lang smal båd, hvor roerne sidder parvis på et fast sæde med hver sin åre. Tidligere har man siddet på et lammeskind der var fastmonteret på sædet og så kunne roeren køre frem og tilbage på skindet. Det blev også brugt herhjemme inden man fik rullesæder.
Jens Bomholt kunne ikke slippe tanken om kirkebåden, og hans efterforskninger førte ham til Finland, hvor han fandt nogle tegninger. Båden skulle bygges i ædeltræ og et andet medlem, Jørgen Knudsen der var prokurist på jysk hårdtræ fik fat i noget mahognitræ. Selve skroget blev lavet af Per Amby på Odder inriggerværft. Klubben fik skroget hjem, og her gjorde Jens Bomholt og Frede Sørensen båden færdig ved at montere sæder, spændholdte og toftelister.

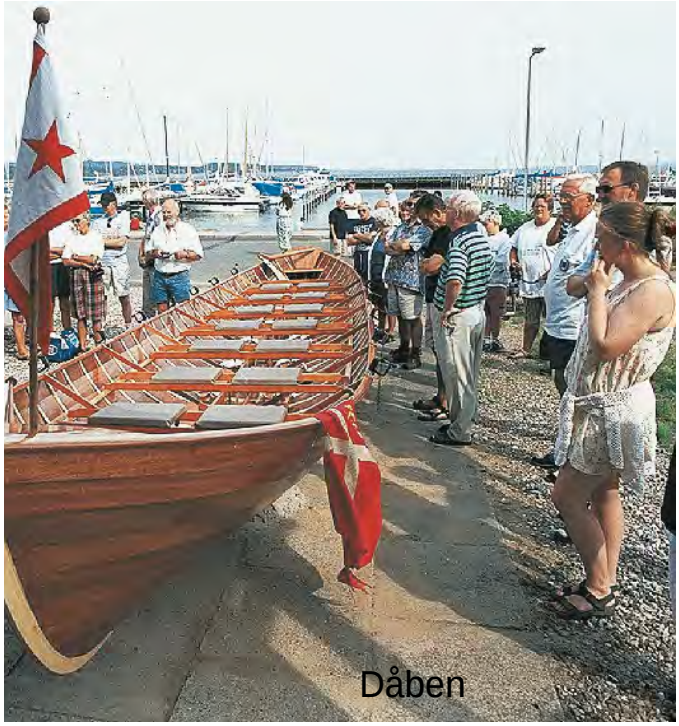
Dåben

Jørgen Vestergaard (Fessor) har senere sat ekstra lister ind for afstive båden yderligere.
Båden blev døbt Draupner, Odins Guldring. Den blev forholdsvis billig, fordi man selv lavede en del af arbejdet.
Båden roes af 14 roere og en styrmand og kan derudover tage to-tre passagerer. Årerne er klassiske årer af træ og stammer fra Århus studenterroklub.
Den længste tur den har roet er til Snaptun. I dag bliver den brugt ved sociale arrangementer i klubben, f.eks. grundlovsdag, hvor vi ror til Husodde og lægger til i forbindelse med Blå flag og til Skt. Hans. Vi lejer den også ud (med styrmand) til familiefester og teambuilding.

Jørgen Vestergaard

Draupners jomfrutur med Jens Bomholt og Jørgen Knudsen som tagårer

HORSENS ROKLUBS VENNER – RONING PÅ ET ÅNDELIGT PLAN

Vennerne er en forening, hvor tidligere Horsensroere mødes og holder minderne om 'gamle dage' levende.
Vi mødes to gange om året. Den ene er generalforsamlingen, hvor det er blevet en tradition at vi spiser smørrebrød, og så selvfølgelig drøner hen over dagsordenens punkter.
Der er et par traditioner ved Vennernes generalforsamling: formanden giver øl til de, der er mødt til tiden. Dernæst påtager formanden sig opgaven som dirigent, og den tidligere formand, Knud Møller, kunne klare en generalforsamling på ca. 7-8 minutter. Den nuværende formand er mere vag og demokratisk, og lader sig lettere påvirke: somme tider af summen fra deltagernes høreapparaterne, somme tider af hyggesnak i krogene og i ganske få tilfælde har det været væsentlige indlæg. Dirigenten tager dog, i modsætning til formanden, sjældent notits af noget af det, og det har vist sig at være en effektiv måde at komme frem til aftenens væsentlige punkter: Skal HR have nogen penge i år? og 'Kan du huske dengang....?'
Da Vennernes eneste formål er at støtte Horsens Roklub, er det jo kun et spørgsmål om tid inden kassen skal tømmes, og 'de nye' skal sige TAK for gaven til 'de gamle'. Men Vennerne sætter pris på at have indflydelse på hvornår pengene skal falde, og hvorfor ikke lige nu! Vi har ikke meget at skulle have sagt derhjemme, så det er sjovt at lege beslutningstager denne ene gang om året. Nå ja, nogen har også påtaget sig opgaver som vejviser til motionsløb, og for dem bliver det så to gange om året. Men alligevel et højdepunkt.
Den anden gang om året vi mødes er den årlige rotur. Den er heller ikke uden problemer, for hvor pokker er det gamle rotøj? Jeg kan da huske at jeg lagde det et sted, da der var indsamling til loppemarked, men hvor var det nu? Når man så finder bukserne med dobbelt røv, så er elastikken ikke hvad den var i sidste århundrede. Og maven og stikkelsbærbenene ser da også helt forkerte ud. Er det lyset, der er ændret?
Nå, men når vi så mødes, så skal man have kode for at komme ind ad døren, og en computer for at skrive sig ind, og en vogn for at få båden i vandet, og havelåger på åregangene for ikke at miste årerne. Nymodens pjat!
Der er ikke så megen kamp om at slippe for at styre, som der var i gamle dage. Mange kan overtales, om ikke andet efter et par kilometer i sidevind. Og den grønne plet ligger meget langt ude, og nogen tror at de med spaghetti-arme størrelse small, stadig kan nøjes med kadence 16. Men åretagene er blevet kortere. For maven og anklerne tillader simpelthen ikke

at man går til yderligheder. Vablerne indtræder allerede efter få kilometer, og ingen kan huske om det er fordi håndtagene er for våde, eller for tørre.
Pludselig er turen slut, og vi er enige om: det var vel nok en fantastisk tur, og de gamle cirkusheste kan endnu, og ka' du huske dengang?
Trunte ved, hvordan man laver kaffe, og har købt brød og jum-jum-marmelade, og formanden har øl med. Og sådan slutter endnu en dejlig dag i Horsens Roklub.
Vi synes det er umådeligt hyggeligt – og du skal være så hjertelig velkommen i Vennerne, hvis du engang stopper dit jævnlige ro-fix, og bare vil holde det vedlige på et åndeligt plan.
Den nuværende formand / Klaus Hougaard

Grethe J. roer siden 2010, valgte rosporten som en sport, hvor jeg kunne kombinerer motion med naturen og den friske luft. Det var en imødekommende og positiv modtagelse. Min største ro oplevelse er bl.a. en langtur til Irland. Det bedste er god motion, sammenhold og frisk luft.

STORM, STRØM, SILENDE REGN OG FLOTTE BJERGE

Den 12/7-12 oprandt dagen, hvor Inger og jeg tog flyet til Dublin for at starte vores sommerlangtur med DFfR. Vi ankom til Dublin i solskin og kom efter en besværlig bustur ud til vores hotel, som ikke just lå i centrum af Dublin. Vi fik set lidt af Dublin i middelmådigt vejr og tog så hjem for at få lidt søvn, inden vi næste dag fik selskab af Peter og Tony, som skulle bo på samme hotel.
Vi havde aldrig før mødt Peter og Tony, som kom fra Ishøj Roklub, men snakken gik med det samme, og vi tog på sightseeing og havde en rigtig sjov dag sammen, nok med højdepunktet i Temple Bar som enhver turist med respekt for sig selv aflægger et besøg. Der var supergod stemning, masser af musik og masser af godt øl.
Lørdag den 14/7 gik turen med bus til Carrick-on-Shannon. Vi blev modtaget af Claus og Lina fra Svendborg. De skulle være vores turledere hele ugen. Vi var 21 roere fra 11 forskellige roklubber rundt i Danmark. Vi mødtes i roklubben, hvor der blev lavet mad til både lørdag og søndag, og der blev gjort både klar som lige var returneret fra Limerick efter 1. uges tur.
Travlhed, men der var godt samarbejde lige fra starten, selvom vi aldrig

havde set hinanden før (det er sådan noget roere kan). Efter god mad og hygge blev vi introduceret til ugens forløb.
Søndag morgen gik det løs. Efter morgenmad og madpakkesmøring startede vi ud og roede i flot natur med morænebjerge gennem søer og tre sluser. Det blev til 49 km i nogenlunde vejr, men vi undgik ikke regn. Vi blev indkvarteret på bed and breakfast, hvilket vi gjorde hele ugen. Der var overalt hvor vi kom frem, en rigtig god service. Vi lavede selv vores mad indkøbt af landholdet dagen før, da der hele tiden var tre på land, som sørgede for indkøb, bagage og indkvartering.

Der er mange steder i Irland, hvor man tager godt imod sultne danske roere.

Kæmpebølger

Mandag stod vi op til silende regnvejr, som aftog i løbet af dagen, og det blev en hård tur, hvor vi skulle gennem nogle søer. Vejret var så hårdt, at vi på et tidspunkt måtte søge tæt på land for at hvile sammen med de andre både. Der blev spist lidt og slappet af, inden vi tog den sidste tørn i kæmpebølger. Efter tre km på gå-ben kom vi til et fint bed and breakfast, hvor vi fik tørret vores våde tøj.
Tirsdag startede vi igen ud med noget regnvejr. Det er faktisk ret imponerende, hvilken tolerance der hersker, når man møder 21 dryppende danskere op på en pub for at drikke Guinness eller noget varmt at varme sig på, mens man spiser sin medbragte madpakke. Specielt når de hører, at de skøre danskere kommer roende.
Vi var oppe at se ruinerne af det gamle kloster, Clonmacnois. Det var her ”Alrø” desværre fik en skade, efter at nogle lokale havde flyttet på bådene, så de kom til at ligge og hugge på hinanden. Frede har heldigvis udbedret skaderne meget fint, tak Frede.
Onsdag havde vi en rigtig fin og fredelig dag med fint vejr hele dagen. Peters fødselsdag blev om aftenen fejret på behørig vis med lys i kagerne.

Fantastisk flot

Torsdag var dagen hvor vi skulle passere Loug Derg som er den største sø i Shannon. D ener på 130 km, Danmarks største sø, Arresø er 40 km. Samtidig

var der varslet hård vind, men den udeblev heldigvis, og hjulpet godt af medstrøm i et fantastisk flot bjerglandskab havde vi en hel fantastisk flot tur, som gik meget hurtigere end forventet. Dog med en hektisk afslutning idet der var rigtig meget strøm ved det slæbested, hvor vi skulle lægge til, men alle kom endnu engang sikkert i land. Vi grillede om aftenen og endte på en lokal pub til en gang øl. Der var højt humør og spænding på til næste dags etape, som var den sidste, men også meget speciel.
Fredag oprandt med spænding. Ruten, vi skulle ud på var ikke så lang, men vi var spændte på den 32 meter høje dobbeltsluse, vi skulle igennem. Hen til slusen gled vi næsten af os selv med strømmen, efter vi var kommet sikkert ud fra strømhvirvlerne ved slæbestedet hvor vi satte i.
Slusen ligger ved et stort kraftværk, hvor vi havde måttet varsle vores ankomst, så de kunne lukke en af turbinerne ned og åbne slusen for os, og så startede nedstigningen ellers. Det er en underlig fornemmelse at sidde nede i så dybt et hul. Man kan ikke lade være med at tænke på, hvad der vil ske, hvis slusen pludselig lukker op, og vandet brager ned over os. Men vi kom godt ned og blev nærmest skudt ud, da vi roede ud af slusen, så der blev givet nogle meget høje, hurtige kommandoer. De sidste kilometer blev roet i et utroligt smukt landskab, og vi ankom til slutdestinationen Limerick i flot solskinsvejr. En dejlig afslutning på en god uge. Om aftenen holdt vi fest med god mad og en bytur.
Inger og jeg legede turister lørdag og søndag sammen med nogle af de andre deltagere fra turen og var trætte og glade tilbage i Horsens mandag nat hvor Ole var så sød at hente os på banegården.

"Alrø" med besætning gør sig klar til at gå ned i en af de syv sluser på turen i Irland.

Grethe Jørgensen

Inger Stampe, roer siden 2000, har sejlet i flere år men valgte rosporten for motionen. God og venlig modtagelse/ information. 56 nye roer startede det år! Største ro oplevelse er en natlig tur med fuldmåne / morild til Hjarnø med grill og hygge. Det bedste ved rosporten er motion, natur og det sociale.

URO: Drenge, I kan bare komme an

Et skift fra fodbold til roning - er det ikke lidt mærkelig? Det er der i hvert fald nogen, der mener.

Da jeg fik foretaget en større operation i min ryg og var kommet mig nogenlunde, begyndte jeg at tænke over, om det nu var klogt at starte til fodbold igen. Og jeg så pausen som en mulighed for at prøve noget nyt.

Min mor og flere andre bekendte syntes egentlig ikke, at det var en god idé for mig og min ryg at starte til fodbold igen, da det jo til tider kan være en voldsom kontaktsport og dermed ikke den mest ideelle sport for en skadet ryg. I starten var jeg ked af det, og til tider savner jeg det da stadigvæk rigtig meget, og så må jeg bare spille det lidt en gang imellem med mine venner i fritiden.

Men chancen var der for en ny sport, som jeg brød mig om, og som var god for min ryg.

Efter sommerferien i 2012 var jeg med min klasse på en lejrtur, hvor vi bl. a. fik muligheden for at ro i kajak. Jeg syntes, at det var super fedt og skønt at være så ude i naturen og på vandet. Til at starte med overvejede jeg egentlig at begynde til kajak, men så kendte min mor nogen, som roede, og de havde fortalt, hvor dejligt det var. Jeg kiggede på Horsens Roklubs hjemmeside og syntes, at det lød meget spændende.

Min første dag var nede ved Bygholm Sø. Jeg var ret så nervøs, for jeg havde aldrig prøvet at sejle i nogen som helst form for båd før. Heldigvis var trænerne ekstremt søde. De viste mig, hvordan man skulle håndtere åren, og inden længe fik jeg lov at komme ud i en Edonbåd.

Maja droppede fodbold og blev vild med at ro - og vinde.

Det var utroligt spændende at prøve noget helt nyt, og jeg fortalte med det samme min bedste veninde Ida om min opdagelse af roning. Hun var fascineret af de ting jeg fortalte, og anden gang jeg skulle til roning, tog Ida også med. Vi var nede på fjorden, og det blæste voldsomt. Både Ida og jeg var en

smule nervøse, fordi det jo stadig var meget nyt for os. Da vi senere på dagen kom op af båden, spurgte en af trænerne Ida, om hun var blevet skræmt helt væk, eftersom det jo havde været noget vildt vejr. Hun så sikkert en smule skræmt ud. Til vores alles lettelse svarede hun noget i retningen af: ”Nej, bare rolig.” Dermed begyndte både Ida og jeg at gå til roning i Horsens Roklub.
Selvom jeg kun har gået til det siden maj 2013, føler jeg helt klart, at jeg allerede har oplevet mere, end de fleste oplever over et helt års træning. En af de største oplevelser var helt klart, da jeg sammen med de andre ungdomsroere var til skolekaproning i Bagsværd i august.
Hverken Ida eller jeg havde jo endnu gået til roning i særlig lang tid, så vi var glædeligt overraskede over, at vi allerede skulle til en konkurrence. Vi skulle ro 250 m i Edonbåde. Vi var egentlig rimelig glade for, at vi kun skulle ro 250 m, for vi var også ret så nervøse over at skulle ro mod andre, når vi nu kun havde gået til det i så kort tid, som vi havde. Tre andre ungdomsroere fra Horsens skulle med udover Ida og jeg. Det var en virkelig god tur, og det var helt klart det hele værd at køre helt over til Bagsværd!
Vi hyggede os hele dagen, mens vi ventede på, at vi skulle ro. Jeg følte, at jeg kunne slappe af sammen med de andre, og det var slet ikke anspændt eller akavet, som man måske kunne have frygtet. Jeg fik af vide, at jeg skulle ro mod fem drenge. En klump bredte sig fuldstændig i munden på mig, og jeg blev ekstra nervøs, for drenge er da helt klart de bedste, hurtigste og stærkeste – eller hvad? Det er der selvfølgelig delte meninger om, men jeg kan da fortælle, at jeg tog hjem fra min allerførste skolekaproning med en sølvmedalje. Så drenge – I kan bare komme an!
Efter 3-4 gange i en Edonbåd var jeg klar til at prøve min første tur i en singlesculler. Jeg var - uden at overdrive - sindssyg nervøs for at komme ud i den. Da jeg så på den, kunne jeg bare ikke forestille mig, hvordan jeg skulle kunne sidde i den smalle båd uden at ryge i. Jeg var næsten 100 % sikker på, at jeg ville ryge i. Men det gjorde jeg ikke. En af trænerne holdt båden, mens jeg prøvede at tage et par rotag for lige at vænne mig til den. Derefter gav hun slip, og jeg fik stille og roligt en smule fart på
Jeg var fuldstændig fokuseret, for jeg ville virkelige bare ikke falde i! Da jeg så igen fik fast grund under fødderne, kunne jeg heldigvis ånde lettet op og tage hjem i mit stadigt tørre tøj. Det lyder måske som en træls og anspændt oplevelse, men det var det overhovedet ikke. Man fik bare en følelse af, at man kan klare stort set alting!
Her i begyndelsen af efteråret er vi begyndt at ro mere på fjorden, og det er virkelig fedt. Man lærer at ro i inriggere i stedet for f.eks. single- og

dobbeltscullere, som vi havde roet meget i nede på søen. Det er noget helt andet at ro i inriggere og kun at have en åre. Man lærer en helt ny teknik og bliver blæst godt igennem ude mellem de, til tider, lidt store bølger. Men jeg er ikke bange for at ro i bølger mere. Jeg har en utrolig stor tiltro til trænerne og de andre ungdomsroere, for jeg ved bare, hvor meget de har styr på det.

Nu er det ikke for, at det her skal lyde som en reklame for Horsens Roklub, men jeg synes virkelig, at alle burde prøve at ro i denne klub! Det er så fedt! Man lærer utroligt meget på kort tid, og man kan virkelig fornemme, at alle trænerne har fuldstændig styr på det, og dermed føler man sig helt og aldeles tryg i deres selskab. Før i tiden, når jeg f.eks. startede på et nyt fodboldhold, var det altid meget akavet og ubehageligt. Nogle gange var trænerne ikke særlig flinke. Nogle gange præsenterede de ikke engang en for de andre spillere! Langt de fleste gange havde jeg meget svært ved at tale med de andre, og jeg følte mig meget som ”den nye og kiksede pige”.
Da jeg startede i roklubben, havde jeg det overhovedet ikke sådan! Alle trænerne var/er SÅ søde, tager sig godt af en, er omsorgsfulde, dygtige og glade personer. Alle de andre ungdomsroere er også bare virkelig søde. Man føler sig velkommen i deres selskab og de er nogle helt utrolig søde, rare, friske og ligeså glade personer. Selv de drenge, der er nogle år ældre end os, gider godt snakke med mig/os. Andre steder har jeg følt, at man var ret så kikset, hvis man var en af de yngre i en klub, og at man var under de stores værdighed, men sådan har jeg det ikke her. Jeg føler, at jeg kan snakke med alle, og på kort tid har jeg fået nye venner, hvilket jeg er meget glad for.
Så skiftet til roning har helt klart givet mig en masse positive oplevelser, som jeg aldrig vil glemme. At starte til roning har altså helt klart været den rigtige beslutning for mig.

Maja, uroer

ERGOMETERRONING

Rospinning er en forholdsvis ny disciplin i Danmark. I USA og Tyskland har det eksisteret i mange år og er blevet udbudt til alle, men kom først til Danmark i 2009.
Romaskinen (ergometer) har været her i mange år i motionscentrene. Concept II har lavet ergometre siden 1976.
Roere har uden tvivl brugt ergometre i længere tid end siden 2009 og sikkert også med musik. Det nye er og at man ror i takt til musikken, på samme måde som i cykelspinning. Intensiteten i musikken motiverer til at holde fokus på træningen, og træningen kan varieres ved at bruge musik med forskellig hastighed i rytmen. På den måde kan man sammensætte et varieret træningsprogram ved hjælp af forskellig musik.
I Horsens har vi været med fra starten og haft aktive roere på spinning-instruktørkursus. Rospinning har været en mulighed som vintertræning siden 2008/09. Der har ikke været lige stor tilslutning hvert år, men den seneste vinter har vist os at interessen er stigende. Begrænsningen har det seneste år ligget i antallet af ergometre i klubben. Vi har haft rospinning fire gange om ugen, og mange gange har holdene været overbooket. I vinteren 2014/15 er der roet over 10.000 km i ergometer, vel at mærke registrerede km.

Ungdomstræning i ergometer

Der er konkurrencer indenfor ergometerroning, både regionale og landsdækkende, DM, EM og VM plus diverse rekorder alt fra timerekord, både for hold og individuelt, til maraton.

I Horsens Roklub har vi ladet os inspirere af 125 års jubilæet og har lavet vores egne månedlige udfordringer fra januar – marts. I januar skulle vi ro 125 minutter, i februar 125 sekunder og 125 meter, i marts strammedes skruen og vi skulle ro 125 km, man måtte godt være et hold der delte et ergometer der roede 125 km. 5 medlemmer tog udfordringen op og holdt gang i 3 maskiner en hel dag.
Der var varierende opbakning til de forskellige udfordringer, i alt har 15 - 20 medlemmer deltaget i de 3 udfordringer.

8'er GP
Concept II står bag en verdensomspændende konkurrence for ergometerroning, kaldet 8'er Grandprix. Det består af 5 forskellige discipliner henover vinteren som roes af 8 deltagere på et ergometer. Disciplinerne er: 2 x 500 m, 25 km som stafet, 2 x 1000 m, 2000 m, 15 min hurtigst muligt. Resultaterne indberettes online til en hjemmeside, hvorefter man kan se resultaterne for alle deltagende hold.
Kan man ikke stille et hold med 8 deltagere, kan man deltage i 4'GP, hvor der kun er 4 deltagere på et hold til de samme discipliner, bortset fra 25 km, som her er 12,5 km.
8'er GP har eksisteret siden 2004, og Horsens roklub har haft hold med siden starten.

Poul Erik Jørgensen og Carl Johan Runge Andersen

Poul Erik Jørgensen, roer i Horsens Roklub siden 2013, startede i 1992 i Jels Roklub da lysten til at dyrke sport på vand meldte sig. Modtagelsen i HR har været yderst positivt, alle har taget rigtig godt imod mig. Jeg har haft rigtig mange gode ro oplevelser, så at vælge en ud vil være umuligt! Det bedste ved roklub livet er det sociale både på vandet og i klubhuset.

MOTIONSTURNERINGEN

– og hvad den gjorde ved Horsens Roklub!

Grundlaget for al rosport dannes af motionsroerne, som udgør 96-97% af alle roere!!!!!

Motionsroning foregår ikke på konkurrenceprægede præmisser, men bæres af, at det er givende og sjovt – altså for fornøjelsens skyld - ligesom det sociale aspekt fylder meget!

Hvordan motiverer vi - bredt - til mere roning???? Dette spørgsmål blev taget op – og bearbejdet – af Leif Thygesen fra Nakskov Roklub, hvilket resulterede i opstarten på Motionsturneringen i 2009.

Konceptet var:

- intet deltager-/startgebyr
- kun 1 månedlig indberetning af det gennemsnitligt antal roede km pr roer pr måned fra standerhejsning til - strygning – samt korte beskrivelser af de enkelte klubbers organisering af motionsroning, specielle oplevelser i forbindelse hermed, arrangementer og billeder fra måneden, der gik.

Alt dette samles af Leif Thygesen, Nakskov og Mette Bacher, som sammen med månedens resultater, opstillet i 4 divisioner + en supermotionsliga i toppen, udgiver beskrivelser og ikke mindst fotos fra de deltagende klubber på roinfo.dk – en sjov og interessant læsning.

Horsens roklub deltog for første gang i 2012 – da den elektroniske registrering blev indført i klubben.

Her sluttede vi i det samlede resultat i 3. division på en 8. plads med **283,920 km pr roer**

I 2013 var der flere, der indså ideen med at indberette ALLE roede km, så her sluttede vi i Supermotionsligaen på en 10. plads med **436,333 km pr roer.**

I 2014 kom konkurrencegenet i udbrud

hos en del horsensroere (selv hos Motionsroerne!!), ikke mindst motiveret af det mål, der blev sat for klubben, nemlig at ro ”Jorden rundt”, hvilket lykkedes.
Her blev resultat derefter: Vi røg op i Supermotionsligaen og sluttede på en flot 4. plads: **518,663 km pr roer. –** Det var kun 59 km pr roer fra ligaens nr. 1.!!!
Samtidig var der indført en ny ”disciplin” – en individuel topscorerliste – hvor vores Jørgen ”Fessor” Vestergård kom ind som den 3. bedste på landsplan – med 3625 roede km på 1 sæson!
- Vi var kun 59 km fra nr. 1 – så hvad byder 2015 på???

Gitte Enghild

Svend Hougaard, roer i Horsens Roklub siden 2003, startede med rosporten i 2000 i Ringkøbing Roklub. Valgte rosporten fordi man kan bruge alt hvad man har i kroppen på 5 min! Udendørs sport på vandet, hvor man samtidig bruger alle kroppens muskelgrupper. Opleve at man kan træne sin evne til at gå sukkerkold, så man kommer meget hurtigt op igen, uden at spise. Det bedste ved rosporten er at roningen giver en mulighed for at være sammen i en sport til trods for at der i bådene er forskel på fysisk formåen, køn og alder. Det giver roningen en demokratiserende dimension.

Niels Jørgen, roer siden 2004, har dyrket skydning tidligere, men manglede motion. Følte mig meget velkommen fra dag 1. det var et stort kaninhold og et fantastisk sammenhold. En stor ro oplevelse var deltagelse ved ØVM i Saksild, vandt kanin fireren i Sleipner, fik et knus af Juliane Elander! Rosporten byder på det hele, motion – naturoplevelser og kammeratskab.

HORSENS ROKLUBS MANGE POKALER OG MEDALJER

Der har igennem mange år været en god tradition for aktiv kaproning i Horsens Roklub. Herunder kan nævnes, venskabs kaproning i mellem Horsens og Vejle Roklubber. Samt ved mange andre stævner rundt om i Danmark. Det har igennem tiden givet klubben nogle meget flotte pokaler og medaljer.
Den mest kendte medalje er OL sølvmedaljen som kapbåden 4 uden styrmand 1980 m fra Horsens Roklub vandt ved OL 1948 i London.

Løbet blev afviklet på Henley-on-Thames i 3 baner. Normalt roer man 2112 m, men fordi der skulle udvides med endnu en bane, var man nødt til at forkorte banen til de 1980m! (Båden var dog udlånt af Haderslev Roklub, da de lige havde fået en helt ny, den blev leveret tilbage med en sølvplakette med tak for lån). Året efter vandt de 4 roer i øvrigt DM i 4 uden styrmand. De dygtige hurtige roer var dengang: Træner Axel Langberg, roer Helge Halkjær, Ib Larsen, Helge Schrøder, Aksel Bonde Hansen.
Medaljesamlingen, doneret af Axel Bonde Hansen til Horsens Roklub, med blandt andet OL medaljen og andre 69 medaljer, plaketter og pins. Den har hængt her i klubben i flere år, men er nu doneret til Horsens Idræts Museum, hvor både denne men også mange andre effekter bl.a. medlemslister, dagbøger og en scrapbog fra 1930'erne fra Horsens Roklub kan opleves.

Når lyset tændes i det flotte pokalskab i klublokalet, kan alle de rigtig mange sølvpokaler beundres. Der er ca. 100 pokaler og bl.a. figurer, glas, fade og et vikingeskib. Nogen af de ældste er fra 1890.

Det flotte vikingeskib er udsat som vandrepokal af Petersen & Sørensen Tobak i 1960. Den er vundet af Vejle Roklub 2 gange og af Horsens Roklub 5 gange.
Roer figurerne med åre, præmie vundet ved stævne af en begynder 4'er i 1932 og en nyere i 1957!
Lut figuren er en ærespræmie for 4 uden styrmand.

Vejle Byraad udsatte 13.9.1942 en stor pokal "Vejle-Pokalen" den er vundet af Vejle Roklub i 1944, 1947 og af Horsens Roklub 1942, 1945, 1946, 1948.

En flot sølvmedalje vundet af Horsens Roklubs 8'er med styrmand, ved EM i Milano 1950.

En sjov pokalskål står med små sølv emblemer med navne og km, hver emblem repræsenterer den roer som det år har roet flest km. Fra 1916 frem til og med 2008.
Fade, hvor et står som en flidspræmie for damerne, den er startet i 1965. Et navn for hvert år er indgraveret på.
En kalv fra 1950 og en sort elefant fra 1954 er præmier vundet ved ro stævner.
Jubilæumspokalen fra den 20.6.1915 blevet vundet af herrerne 4+ styrmand.
”Dyrk din sport vær idealist, da vil du sejre, det er ganske vist” står skrevet på figuren: ”mand på en fisk” 1932.
Vandrepokal startet i 1942 og vundet mange gange af Horsens Roklub.
Endvidere hænger der i klubben en træplade med en ”halv robåd”, den har sølvmærker med 15 km’s ture fra venskabskaproning mellem Odder, Vejle, Horsens Roklubber i perioden 1987 – 1996.
Ved siden af hænger en større træplade med 150 sølvplaketter bl.a. vundet igennem tiden 1890 – 1971 ved forskellige mesterskaber under DFfR i Danmark.
Horsens Roklub ønsker at fortsætte traditionen for kaproningen, som en roklub, der over generationer kontinuerligt har et stærkt træningsmiljø, der skaber sunde ressourcestærke unge mennesker, hvor af nogle bliver kaproere, der måske kan gøre sig gældende på højt internationalt niveau.
Senest har de vundet 4 medaljer ved Åbne Fynske mesterskaber 1. marts 2014, og der trænes flittigt på både Bygholm Sø og på Horsens Fjord, samt ved vintertræning på ergometer i klubben på Langelinie, så mon ikke der skal gøres plads til flere pokaler og medaljer i skabet?
Rigtig mange af pokalerne er vandrepokaler, vundet af aktive roer igennem årene ved stævner rundt om i Danmark.
Tidligere blev der uddelt vandrepokaler, ikke alene til den herre, dame, dreng og pige der havde roet længst det år, men også til den herre og dame der havde roet næst flest km.
På et tidpunkt, syntes man det blev for meget (og for dyrt) med indgravering af alle de pokaler, så der blev skåret lidt ned og i ligestillingens navn, gik man bort fra kønsopdelingen ved uddelingen af pokaler.

Det medførte at den tidligere drengepokal, nu er en ungdomspokal og gives til den unge ror, som har roet flest km.
Da pokalskålen med de små sølvemblemer var fyldt, blev den afløst af en klubpokal, som uddeles hvert år på generalforsamlingen, til den roer, der har roet længst.
For at hædre den kanin, der har roet længst, tog man en pokal skænket af Sportssammenslutningen For Horsens og Omegn, som fra 1975 - 81 blev brugt til den herre, der havde roet næst flest km det år, og lod den være kaninpokal. Den er nu fyldt med navne og trænger til en afløser.
Den roer, der har roet flest langturskilometer får Langturspokalen, som er et Trangia sæt, hvor navnene bliver indgraveret på låget.
Derudover har vi et ror i messing som bliver uddelt til Årets kanin, en af årets nye roere, som har været særlig entusiastisk og engageret i løbet af sæsonen.
Hver pokal repræsentere en god historie og en sjov oplevelse i en robåd med gode venner og træningspartner.
Lad os håbe, at Horsens Roklub må ro videre til gavn og glæde for mange fremover.

Pernille Skytte Bygballe

Skarven og Horsens ved Borre Knob 4.10.2014

BÅDE

NAVN	BYGGEÅR	BÅDEBYGGER	PRIS DKK
		2-ÅRERS INRIGGER:	
Rikke	1939	Købt brugt i 1980/ Bechmann Christensens bådebyggeri, Strandhuse, Kolding	5.000
Jens Peter	1949	Bechmann Christensens bådebyggeri, Strandhuse, Kolding. Opkaldt efter J.P. Langdal	
Arena	1966	Aarhus inriggerværft. Opkaldt efter radiofabrikken i håb om en sponsoraftale, den kom dog aldrig.	8.000
Secher	1972	Stuby Bådebyggeri. Opkaldt efter Secher Thomsen	10.810
Hugger	1973	E. Elmig, Løgstør. Opkaldt efter Inge Hugger	13.225
Kai P.	1976	Aarhus Inriggerværft. Opkaldt efter Kai Pedersen	22.724
Hjarnø	1987	Grejsdalens Inriggerværft. Opkaldt efter ø i Horsens fjord	50.386
Alrø	2007	Grejsdalens Inriggerværft, opkaldt efter ø i Horsens fjor	89.400
Fessor	2007	Grejsdalens Inriggerværft.Opkaldt efter Jørgen "Fessor" Vestergaard	111.000
		4-ÅRERS INRIGGER:	
Horsens	1949	Danske Studenters Roklubs Bådeværft, København	
Mågen	1949	Danske Studenters Roklubs Bådeværft, København. Med fra Horsens Dame Roklub	
Fortuna	1960	Henry Søgaard Bådebyggeri, Aarhus	4.225
Møller	1983	Curt Elming. Opkaldt efter Knud Møller	57.310

Sleipner	1997	Odder Inriggerværft, en kaproningsbåd. Opkaldt efter Odins seksbenede hest	105.000
Brakør	2010	Baumgarten Bootsbau, Tyskland. Opkaldt efter odde i Horsens Fjord	128.652
		SPECIALBÅDE:	
Vorsø	1990	Gigbåd. Opkaldt efter ø i Horsens fjord	
Draupner	1999	Kirkebåd, Horsens Roklub med hjælp fra Odder Inriggerværft. Opkaldt efter Odins guldring.	
Skarven	2014	Coastalbåd, Euro Diffusion, Frankrig.	57.900
		SINGLE-SCULLERE:	
Lady	1985	Janousek Racing, England. Opkaldt efter en af Kirks vægtelefoner	
Janousek	1986	Janousek Racing, England	
Motion	1986	Arne Hasle, Norge, "Den blå", vundet til et motionsstævne	Vundet
PJ SDS	1986	Glynn Locke, England. Vi havde en sponsoraftale med SDS, nu Nordea. PJ står for Peter Jahn, træneren. Sten roede i den	
Lilleøre		Købt billigt fra Samsø roklub. Opkaldt efter en odde på Samsø	
Lithauen	1991	Værft i Baltikum, opkaldt efter land i Baltikum	2.000
Cup 77		købt billigt fra Samsø roklub, Samsø vandt båden i en scullercup i 1977, blev roet i inriggere, men gevinsten var en sculler. Samsø kunne ikke bruge den.	
Myggelarven	2011	Secher Sport, Kolding	36.500
Rip, Rap & Rup	2012	Edon både, Modest Sport, København. Opkaldt efter Anders Ands nevøer	60.700

Stumpe	2014	Sten Holmbæk, samlet af stumper fra værkstedet på et skrog fra Baltikum	0
		ØVRIGE OUTRIGGERE:	
Suomi	1952	Firer med styrmand, var oprindelig en firer uden, blev senere ombygget af Jens Bomholt/ Anton Nielsen, Kerteminde, vi fik den da vi skulle til Finland til EM i 1952	
Succes	1972	Firer med styrmand, opkaldt efter Villy F kager	
Richard	1983	Dobbelt 3'er/2'er med styrmand. Købt af roklubben Skjold, København, havde navnet med fra Skjold	
Commodore	1984	Dobbelt-sculler. Opkaldt efter computerfirmaet som gav 10.000 til båden mod at de fik deres navn på båden	24.147
Estland	1991	Værft i Baltikum, købt billigt fra Fredericia, opkaldt efter land i Baltikum	5.000
Letland	1991	Værft i Baltikum, opkaldt efter land i Baltikum	5.000
Perlen	2014	Dobbelt-sculler, Starlight, fra Schröder, Tyskland. Opkaldt efter Kystens Perle ved Bygholm sø	42.035

GROVE – PSYKOLOGI & SUNDHED
www.brittagrove.dk
Britta Grove
Autoriseret Psykolog
Coach & Supervisor
Nattergalevej 2, 8700 Horsens
Mail: britta@brittagrove.dk
Tlf.: 26 80 13 34
Medlem af Dansk psykolog Forening · Specialist i psykoterapi

KILOMETERPOKAL

ÅR	NAVN	ROTURE	KM
1916	E. Kastrup Jørgensen	88	
1917	Viggo Nielsen	83	
1919	Adam Holm	75	692
1920	Ejler Rasmussen	91	830
1921	Adam Holm	118	1.120
1922	Otto Qvist	91	738
1923	Aksel Kyster	107	799
1924	Harbro Arnstrup	123	759
1925	John Hansen	105	879
1926	Harbro Arnstrup	155	1.002
1927	Johannes Nielsen	90	810
1928	Harbro Arnstrup	144	815
1929	Jens Brockmann	101	636
1930	Jens Brockmann	126	1.086
1931	Jens Brockmann	126	1.086
1932	Palle Gravesen	105	1.039
1934	Carl Sørensen	159	1.131
1935	Michael Jacobsen	146	1.070
1936	Carl Sørensen	93	1.013
1937	Jens Peter Hansen	109	1.108
1938	Jens Peter Hansen	102	1.418
1939	H. Jonassen	105	847
1940	Knud Madsen	57	1.138
1941	Ejnar Mikkelsen	123	1.464
1942	S.A. Justesen	115	1.433
1943	S.A. Justesen	100	1.194
1944	H.J. Thomassen	107	1.672
1945	H.J. Thomassen	124	1.354
1946	Helge Schrøder	124	1.351
1947	Helge Christensen	159	1.772
1948	Helge Christensen	101	1.812
1949	H. Skovgaard		1.344
1950	Axel Langberg		

1951	Helge Christensen		1.323
1952	Kaj Aage Lund	178	1.583
1953	Steen Nielsen	98	1.140
1954	Bent Christensen	128	1.757
1955	Karsten Andersen	79	1.433
1956	Vagn Jacobsen	130	1.147
1957	P. Billund		1.259
1958	P. Billund		1.346
1959	Benny Thomsen	96	1.143
1960	Benny Thomsen	71	835
1961	Jørgen Holm	139	1.266
1962	Peer S. Andersen	111	1.406
1963	Vagn Kolding	76	875
1964	Henning Bendtsen	92	1.171
1965	Karl Leo Sørensen	113	1.284
1966	Erik Rasmussen		2.073
1967	Mogens Kristensen		1.646
1968	Jens Chr. Jensen		2.012
1969	Mogens Kristensen		1.728
1970	Mogens Jensen		1.273
1971	Peter H. Sørensen		1.609
1972	Carsten Sørensen		1.182
1973	Peter H. Sørensen		2.906
1974	Peter H. Sørensen		2.710
1975	Frank Nielsen		2.394
1976	Jørgen Vestergaard		1.832
1977	Jørgen Vestergaard		2.089
1978	Peter H. Sørensen		2.387
1979	Jørgen Vestergaard		1.348
1980	Jørgen Vestergaard		2.146
1981	Jørgen Vestergaard		2.362
1982	Jørgen Vestergaard		3.046
1983	Steen L. Jensen		2.335
1984	Peter Jahn		2.873
1985	Jette Rasmussen		2.571
1986	Jette Rasmussen		2.311
1987	Aage Pedersen		1.754

1988	Jette Rasmussen	2.692
1989	Aage Pedersen	1.829
1990	Aage Pedersen	1.569
1991	Aage Pedersen	1.569
1992	Aage Pedersen	2.000
1993	Aage Pedersen	2.320
1994	Finn Andersen	3.143
1995	Finn Andersen	1.640
1996	Ebbe Laursen	2.528
1997	Carsten Pehrsson	2.001
1998	Ebbe Laursen	1.802
1999	Aage Pedersen	1.517
2000	Aage Pedersen	1.765
2001	Jacob Høg	1.767
2002	Aage Pedersen	1.748
2003	Aage Pedersen	1.416
2004	Aage Pedersen	1.250
2005	Svend Hougaard	1.374
2006	Inger Stampe	1.402
2007	Aage Pedersen	1.529
2008	Inger Stampe	1.249
2009	Inger Stampe	2.260
2010	Nicolai Linde	1.927
2011	Inger Stampe	1.390
2012	Inger Stampe	1.754
2013	Jørgen Vestergaard	2.804
2014	Jørgen Vestergaard	3.625

FORMÆND

1890-1901	H. Fogh (redaktør)
1901-1907	Friis (postmester)
1907-1908	Fischer Møller (læge)
1908-1908	Stallknecht (fabrikant)
1908-1909	Jacob Møller (agent)
1909-1912	P. Mørch (konsul)
1912-1914	Rosenmeyer
1914-1925	Aggerbeck (fabrikant)
1925-1941	Im. Løcschal (købmand)
1941-1960	J. P. Langdal (byrådssekretær)
1960-1965	Th. Jørgensen (revisor)
1965-1970	Kai Pedersen
1970-1972	Erik Schmidt
1972-1976	Kaj Pedersen
1976-1979	Mogens Kristensen
1979-1985	Peter Hougård Sørensen
1985-1987	Peer S. Andersen
1987-1988	Erik Schmidt
1988-1990	Klaus Hougaard
1990-1991	Annie Svejstrup Pedersen
1991-1993	Annie Svejstrup Olesen
1993-2003	Jens Bomholt
2003-2004	Frederik Hansen
2004-2008	Svend Hougaard
2008-2009	Niels Jørgen Petersen
2009-2011	Per S. Christensen
2011-2012	Svend Hougaard
2012-	Grethe Kjærholm Jørgensen

ÆRESMEDLEMMER

1907	Postmester Charles Chr. H. Friis
1915	Postmester Sørensen
1916	Handskefabrikant L. P. Sørensen
1938	Ida Kresse (HDR)
1947 (?)	I.M. Løvschall
1948	Edith Mikkelsen (HDR)
1960	Byrådssekretær J.P. Langdal
1963 (?)	Axel Langberg
1966	Helge Christensen (Lillebror)
1970	Secher Thomsen
1973 (?)	Inge Hugger
1980	Herreekviperingshandler Knud Møller
2011	Frede Sørensen
2013	Minna Pedersen

Frank Miller, roer siden 1974, en kammerat talte så positivt om rosporten, at det fik mig til at gå med. Jeg blev godt modtaget i klubben. Min største ro oplevelse har været en ferielangtur Skive – Skagen – Horsens. At stå ind i Skagen havn i store bølger og kigge ned på dækket af en fiskekutter! Det bedste ved ro sporten er motionen, den friske havluft, oplevelser, socialt samvær, frihed til at ro når og hvor man vil, at kunne sove på en strand under åben himmel!

Per Christensen, roer i Horsens Roklub siden 2002, startede i Odense Roklub i 1974. Valgte roning da min far havde været roer og glad for det. Fin modtagelse i klubben, en af mine største oplevelser har været da vi på en tur fjorden rundt så havørnen tæt på, springende marsvin, og hjorte på stranden.

Ulla Skov Larsen, roer siden 2009, valgte rosporten da det er motion for hele kroppen udendørs – frisk luft- socialt. Følte mig rigtig velkommen i klubben. Min største ro oplevelse er indtil nu en langtur Silkeborg – Randers 2014 helt fantastisk vejr og forhold. Det bedste ved ro sporten, er at der er plads til alle, og at man møder mennesker meget forskellig fra en selv. Utrolig social sport.

Hanne Rudbæk, roer siden 2012, en avis annonce fortalte om åbent hus i Horsens Roklub og det skulle prøves. Fik en god modtagelse, alle fik mig til at føle jeg var velkommen. Det er fint med nogle langeture, det at være ude i naturen samt det sociale samvær, den gode motion.

Carl Lomholt, roer siden 1979, min søn var ungdomsroer, så det smittede af på faren som var 47 år og ror stadig meget, nu som 83 årig! Har følt mig meget velkommen fra dag 1. En af de mange store ro oplevelser var da en flok på 10 – 12 roer en weekend hver sommer roede Endelave rundt, særdeles festlig samvær! Det bedste ved rosporten, er det gode kammeratskab mellem mennesker med forskellig baggrund, natur, den sunde fysiske træning.

JUBILÆUMS ROKRYDSORD

Bundproppens Jubilæums rokrydsord

vind t-shirt eller krus m/gratis opfyld

		bilmærke	båd	2 ens	party / skib	job	tone	i fjorden / spøg	vigtig deltager	rødt og hvidt		
	græsk tegn / volt									1. bogstav		
gavmild mand							nattøj			16-06-2015		
	mærke →			ile	midt i sæl	læder-bånd	trang				romertal	
								bindeord / kalium			bund-	
festlighed	instru-ment	halse / vokal			før S / nul		stik / enhed					
ro-udtryk								dessert		grinede		
vitamin		2 ens			drenge-navn				vindstille			
rir				damp			skibsvæg					

Navn _____

Aflever i kassen i klubben senest 31 juli 2015.
Vinder trækkes på medlemsmødet i august

Jørn Skov, roer siden 2014, jeg valgte rosporten pga. en kammerats positive oplevelser, klubben er dejlig åben og der er mange gode snaksaglige mennesker. Min største oplevelse er ind til videre, at jeg har kunnet mere, end jeg troede var muligt. Det bedste er det sociale – en god kondi og natur oplevelser.

Leif Bygballe, roer siden 1982 - 1986 pause i nogen år og indmeldt igen i 2012. Rosporten giver frisk luft og skønne naturoplevelser = fugle, sæler, marsvin, springene fisk. Blev rigtig godt modtaget og har altid følt mig velkommen. Mine bedste ro oplevelser er indtil videre: Pinseturene til Hjarnø med bl.a. roer fra Vejle og Odder roklubber. I nyere tid er det midnatsroning fra Visens skib i Snaptun. Det bedste ved rosporten er naturen og rytmen i båden.

Edonbåd på Bygholm sø, september2014